
GHID PRACTIC DE IDENTIFICARE ȘI REFERIRE A CAZURILOR DE TRAFIC DE MINORI ADRESAT SPECIALIȘTILOR

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Autoritatea Națională pentru Protecția
Drepturilor Copilului și Adoptție

Acest material a fost realizat de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copiilor și Adopție (ANPDCA), Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP) și Asociația eLiberare, cu sprijinul UNICEF România.

Informațiile din acest ghid au fost preluate și adaptate din Mecanismul Național de Identificare și Referire a victimelor traficului de persoane (MNIR), aprobat prin Hotărârea nr. 88 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 3 februarie 2023. De asemenea, au fost preluate prevederi din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Hotărârea de Guvern nr. 49 din 19 ianuarie 2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și de violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

De asemenea au fost preluate recomandări din a doua ediție a ghidului OSCE/ODIHR (2022), Mecanismele naționale de referire – *Colaborarea în vederea protejării drepturilor persoanelor traficate: Un manual practic* (traducerea autorului; cartea originală în limba engleză: *National Referral Mechanisms – Joining Efforts to Protect the Rights of Trafficked Persons: A Practical Handbook – Second Edition*).

Grafică: 441 DesignPowerHouse

CUPRINS

Lista figurilor	4
Lista tabelelor	4
Lista acronimelor	5
1. Ce reprezintă acest ghid practic?	6
2. Cui i se adresează?	7
• 2.1. Rolul instituțiilor și organizațiilor cu atribuții în domeniu în cadrul MNIR	7
• 2.2. ANITP – punct central de notificare	13
3. Ce este traficul de minori?	14
4. Indicatorii traficului de minori	16
5. Detectarea, sesizarea, notificarea și referirea cazului privind victima minoră	18
• 5.1. Detectarea victimei minore	20
• 5.2. Sesizarea faptei	22
• 5.3. Notificarea privind victima minoră	27
• 5.4. Referirea cazului	28
• 5.5 Colaborarea dintre actorii specializați privind detectarea, sesizarea, notificarea și referirea cazurilor	28
• 5.6. Infirmarea cazului de trafic	30
• 5.7. Perspectiva victimologică și perioada de recuperare și reflecție	30
6. Scenarii de implementare a MNIR	32
• 6.1. Scenariul 1. Un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la DGASPC	33
• 6.2. Scenariul 2. Un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la organele de cercetare și urmărire penală	40
• 6.3. Scenariul 3. Un caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română, repatriată dintr-o țară de destinație, notificat inițial la ANITP și ANPDCA	46
Bibliografie	52
7. Listă de contacte utile	53
Anexa 1. Indicatori generali ai traficului de minori	58
Anexa 2. Indicatori specifici ai diferitelor forme de trafic de minori	60
Anexa 3. FI. Formular de notificare privind victima potențială a traficului de persoane/minori	63

Lista figurilor

FIGURA 1.	ANITP ca punct central de notificare	13
FIGURA 2.	Victima potențială, prezumată și identificată	18
FIGURA 3.	Detectarea, sesizarea, notificarea și identificarea victimei minore	19
FIGURA 4.	Actorii responsabili în procesul de sesizare și notificare a victimelor minore	26
FIGURA 5.	Colaborarea între actorii specializați în vederea implementării MNIR	29
FIGURA 6.	Perspectiva legală și perspectiva victimologică	30
FIGURA 7.	Aplicarea MNIR într-un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la DGASPC	38
FIGURA 8.	Aplicarea MNIR într-un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la organele de cercetare și urmărire penală	44
FIGURA 9.	Aplicarea MNIR într-un caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română, repatriată dintr-o țară de destinație, notificat inițial la ANITP și ANPDCA	50

Lista tabelelor

TABEL 1.	Actorii naționali specializați în domeniul traficului de persoane și rolul acestora în implementarea MNIR a victimelor traficului de persoane	7
TABEL 2.	Definiția traficului de minori	14
TABEL 3.	Lista indicatorilor traficului de persoane și ai traficului de minori	17
TABEL 4.	Lista indicatorilor generali ai traficului și violenței asupra minorilor	57
TABEL 5.	Lista indicatorilor specifici ai traficului de minori conform tipurilor de exploatare	59

Lista acronimelor

ANITP	Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane
ANPDCA	Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copiilor și Adopție
BCCO	Brigada de Combatere a Criminalității Organizate
CR ANITP	Centrul Regional al Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane
DCCO	Direcția de Combatere a Criminalității Organizate
DGASPC	Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului
DGEP	Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor
DIICOT	Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
FPPSS	Furnizori publici sau privați cu servicii specializate în domeniul traficului de persoane
FPSS	Furnizori privați cu servicii specializate în domeniul traficului de persoane
IGI	Inspectoratul General pentru Imigrări
IGPF	Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
IGPR	Inspectoratul General al Poliției Române
MAI	Ministerul Afacerilor Interne
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MNIR	Mecanismul Național de Identificare și Referire
OIM	Organizația Internațională pentru Migrație
ONG	Organizație non-guvernamentală
PIP	Planul individualizat de protecție (în cazul victimelor minore pentru care se stabilește o măsură de protecție specială)
PRRS	Planul de reabilitare și reintegrare socială (în cazul victimelor minore care rămân în familie)
PRU	Plasament în regim de urgență
SCCO	Serviciul de Combatere a Criminalității Organizate
SPAS	Serviciile publice de asistență socială

1. CE REPREZINTĂ ACEST GHID PRACTIC?

Acest ghid are scopul de a oferi specialiștilor îndrumare în privința aplicării uniforme a Mecanismului Național de Identificare și Referire (MNIR), în concordanță cu procedurile existente referitoare la traficul de minori, în cazul victimelor minore de cetățenie română. De asemenea, ghidul urmărește armonizarea modalităților de detectare, identificare și referire a potențialelor cazuri de trafic, precum și definirea acțiunilor esențiale pentru asigurarea accesului unei victime minore la servicii specializate.

Ghidul pornește de la prevederile MNIR, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 88 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 3 februarie 2023. De asemenea, au fost preluate prevederi din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și din Hotărârea de Guvern nr. 49 din 19 ianuarie 2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și de violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

Ghidul poate fi folosit ca un instrument util pentru specialiști care:

- intră în contact cu victime minore ale traficului de persoane și/sau
- au primit sesizări sau notificări cu privire la un potențial caz de trafic de persoane.

2. CUI SE ADRESEAZĂ?

Acest ghid se adresează specialiștilor cu atribuții în gestionarea cazurilor de trafic de minori din cadrul următoarelor instituții:

- Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP);
- Direcția de Combatere a Criminalității Organizate (DCCO);
- Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT);
- Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA);
- Furnizorii publici sau privați de servicii sociale/servicii specializate de protecție și asistență pentru victimele traficului de persoane, adulți și minori (FPPSS);
- Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC);
- Organizații neguvernamentale specializate în asistarea și protejarea victimelor traficului de persoane și ale traficului de minori;
- Organizația Internațională pentru Migrație (OIM);
- alte instituții ai căror specialiști interacționează cu minori.

2.1. Rolul instituțiilor și organizațiilor cu atribuții în domeniu în cadrul MNIR

Tabelul 1 reprezintă lista actorilor naționali specializați în domeniul traficului de persoane/minori și rolul acestora în implementarea MNIR.

	ACTOR SPECIALIZAT	ROLUL ÎN CADRUL MNIR
I.	Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP)	<i>Punct central de notificare în cadrul MNIR:</i> <ul style="list-style-type: none">• primește notificări cu privire la toate victimele potențiale, prezumate, identificate – detectate/identificate atât în România, cât și la nivel transnațional; victime cetățeni români și victime cetățeni străini, victime adulte și victime minore;

	ACTOR SPECIALIZAT	ROLUL ÎN CADRUL MNIR
	Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP)	<ul style="list-style-type: none"> • gestionează linia de asistență antitrafic – Tel Verde 0800.800.678; • contribuie la detectarea/identificarea victimelor potențiale prin intermediul activităților comunitare de conștientizare și prin intermediul liniei Tel Verde; • realizează/contribuie la evaluarea inițială a nevoilor și a riscurilor; • informează victimele în legătură cu drepturile lor; • referă victimele către furnizori publici sau privați de servicii specializate; • sprijină participarea victimelor în cadrul procesului penal; • contribuie la pregătirea repatrierii asistate a victimelor și la realizarea măsurilor stabilite în acest sens; • monitorizează măsurile de protecție și asistență acordate victimelor; • implementează, cu acordul informat al victimei, în SIMEV – Sistemul Integrat de Monitorizare și Evaluare a Victimelor – datele cu caracter personal și informațiile referitoare la situația de trafic; • monitorizează implementarea MNIR la nivel național și face propuneri de modificare și îmbunătățire în funcție de rezultatele implementării și de noile tendințe în evoluția fenomenului.
II.	Direcția de Combatere a Criminalității Organizate (DCCO)	<p><i>Desfășoară și coordonează activitatea de combatere a criminalității organizate la nivel național. DCCO are în subordine Brigăzi și Servicii (BCCO și SCCO) care asigură desfășurarea atribuțiilor la nivel zonal și județean și contribuie la identificarea victimelor traficului de persoane.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • contribuie la identificarea victimelor traficului de persoane; • notifică ANITP în legătură cu victimele traficului de persoane; • contribuie la evaluarea riscurilor privind securitatea fizică a victimelor; • sprijină ANITP/ONG și DGASPC în implementarea măsurilor speciale de asistență și protecție a victimelor în cadrul procesului penal; • informează victimele în legătură cu drepturile pe care le au; se asigură de respectarea dreptului victimei traficului de persoane la perioada de recuperare și reflecție.

	ACTOR SPECIALIZAT	ROLUL ÎN CADRUL MNIR
III.	Direcția de Investigare a Infrapecuniunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT)	<p><i>Specializată în investigarea și combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism. DIICOT, structura centrală, are reprezentare națională prin 14 servicii și 26 birouri teritoriale și contribuie la identificarea victimelor traficului de persoane.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • contribuie la identificarea victimelor traficului de persoane; • notifică ANITP în legătură cu victimele traficului de persoane; • contribuie la evaluarea riscurilor privind securitatea fizică a victimelor și impune măsuri specifice de securitate; • solicită suportul ANITP în cadrul Programului național de coordonare a victimelor în procesul penal; • informează victimele în legătură cu drepturile pe care le au; • se asigură de respectarea dreptului victimei traficului de persoane la perioada de recuperare și reflecție.
IV.	Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA)	<p><i>ANPDCA este un organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse. Din perspectiva copiilor victime ale traficului de minori, ANPDCA:</i></p> <p>a) asigură coordonarea și realizarea activităților privind repatrierea minorilor români identificați neînsoțiți sau în dificultate pe teritoriul altor state, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 1.443/2004 privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora;</p> <p>b) asigură coordonarea activităților privind susținerea adecvată a interesului superior al copiilor străini solicitanți de azil sau neînsoțiți de către părinți sau un alt reprezentant legal, identificați pe teritoriul României, și colaborează cu autoritățile și instituțiile cu atribuții în domeniu, de la nivel central sau local, cu respectarea prevederilor Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.</p>

	ACTOR SPECIALIZAT	ROLUL ÎN CADRUL MNIR
	Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA)	<p>Rolul ANPDCA în cadrul MNIR:</p> <ul style="list-style-type: none"> • primește solicitări de repatriere a minorilor în România, prin intermediul MAE sau a altor autorități naționale cu responsabilități în domeniu, în cazurile de minori, cetățeni români, posibile victime ale traficului de persoane, identificate pe teritoriul altor state; • solicită DGASPC efectuarea de anchete sociale a membrilor familiei extinse aflați în țară și întocmirea unui plan individual referitor la pregătirea reintegrării sociale a copilului; • informează DGASPC cu privire la existența unei prezumții de trafic de minori, urmare a notificării primite din partea autorităților străine sau naționale (ANITP).
V.	Furnizorii publici sau privați de servicii sociale/servicii specializate de protecție și asistență pentru victimele traficului de persoane, adulți și minori (FPPSS)	<ul style="list-style-type: none"> • contribuie la identificarea victimelor traficului de persoane; • notifică ANITP în legătură cu fiecare victimă potențială, prezumată, identificată care își dă consimțământul. În cazul notificării unei victime minore, consimțământul părintelui/ reprezentantului legal va fi solicitat doar dacă notificarea se face în scopul monitorizării cazului; • contribuie la asistarea victimei la repatriere; • contribuie la evaluarea riscurilor și a nevoilor speciale; • informează victimele în legătură cu drepturile pe care le au; • asistă și protejează victimele în situație de criză; • asistă victimele în programe de (re)integrare; • contribuie la implementarea Programului național de coordonare a victimelor în procesul penal.
VI.	Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC)	<p><i>DGASPC este instituția publică din România aflată în subordinea consiliilor județene, respectiv în subordinea consiliilor locale la nivel de sectoare în municipiul București, care oferă asistență și sprijin pentru copii, familie, persoane singure, persoane vârstnice, persoane aflate în nevoie, abuzate, marginalizate sau cu dizabilități și oricărei persoane aflate în nevoie.</i></p> <p>Principalele servicii oferite de DGASPC în cazurile de trafic de minori, conform prevederilor H.G. nr. 49/2011 sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> • centrele rezidențiale de îngrijire și asistență pentru copiii victime ale traficului de persoane; • centre de consiliere pentru copii victime ale traficului;

	ACTOR SPECIALIZAT	ROLUL ÎN CADRUL MNIR
	<p>Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • numărul unic național 119 pentru semnalarea tuturor situațiilor de violență asupra copilului, traficul de minori fiind o astfel de situație de violență asupra copilului; • echipa mobilă de intervenție în situațiile de violență asupra copilului – situații de urgență/criză definite de H.G. nr. 49/2011; • centrele de primire în regim de urgență pentru copilul abuzat, neglijat și exploatat, cu activitate pentru toate formele de violență asupra copilului; • centrele de consiliere pentru copilul abuzat, neglijat și exploatat, cu activitate pentru toate formele de violență asupra copilului; <p>Serviciile sociale dezvoltate de DGASPC la care pot fi referite victimele traficului de persoane sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • serviciile destinate victimelor traficului de persoane, conform Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin H.G. nr. 867/2015¹, cu modificările și completările ulterioare; • Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor; • alte servicii sociale care pot oferi sprijin și asistență victimelor minore, familiilor, persoanelor singure, persoanelor vârstnice, persoanelor aflate în nevoie, persoanelor abuzate, celor marginalizate sau cu dizabilități.
V2.	<p>Organizații neguvernamentale specializate în asistarea și protejarea victimelor traficului de persoane și ale traficului de minori</p>	<p><i>Organizații și fundații acreditate ca furnizori de servicii sociale, care oferă servicii licențiate de asistență pentru victimele infracțiunilor sau pentru victimele traficului de persoane, adulți sau/și minori.</i></p> <p>Organizațiile neguvernamentale specializate sunt organizațiile și fundațiile acreditate ca furnizori de servicii sociale, care oferă servicii licențiate de asistență pentru victimele traficului de persoane sau/și victimele traficului de minori sau victimele infracțiunilor și care îndeplinesc cumulativ următoarele criterii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • au activitate în domeniul luptei împotriva traficului de persoane de cel puțin 3 ani; • au parteneriate active cu cel puțin una din autoritățile publice care au atribuții în detectarea, identificarea și referirea cazurilor de trafic de persoane; • statutul organizațiilor specifică în mod concret activitatea în domeniul luptei împotriva traficului de persoane.

¹ H.G. nr. 867 din 14 octombrie 2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale.

	ACTOR SPECIALIZAT	ROLUL ÎN CADRUL MNIR
VI.	Organizația Internațională pentru Migrație (OIM)	<p><i>Asigură asistență specializată: servicii de repatriere voluntară umanitar asistată și de (re)integrare, atât pentru cetățeni români aflați în situație de vulnerabilitate pe teritoriul altor state, cât și pentru cetățenii străini aflați în situație de vulnerabilitate pe teritoriul României.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • organizează repatrierea asistată pentru victime cetățeni români traficați în altă țară și pentru victime cetățeni străini traficați în România; • contribuie la identificarea victimelor traficului de persoane; • contribuie la evaluarea riscurilor în cazul victimelor care beneficiază de repatriere asistată; <p>În baza consimțământului victimei de a notifica autoritățile, OIM:</p> <ul style="list-style-type: none"> • notifică ANITP în legătură cu victima potențială, prezumată, identificată care își dă consimțământul; • notifică Secția Consulară din cadrul MAE cu privire la repatrierea victimei cetățean român; • notifică IGI cu privire la repatrierea victimei cetățean străin; • referă victima către servicii specializate în baza protocoalelor de colaborare; • în cazul minorilor, notifică DGASPC înaintea finalizării demersurilor de întoarcere în țară.

2.2. ANITP – punct central de notificare

Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP) este **punct central de notificare** în cadrul MNIR. *Figura 1* reprezintă atribuțiile principale ale ANITP ca punct central de notificare și relațiile de colaborare ale acesteia cu alți actori naționali specializați în domeniul traficului de persoane.

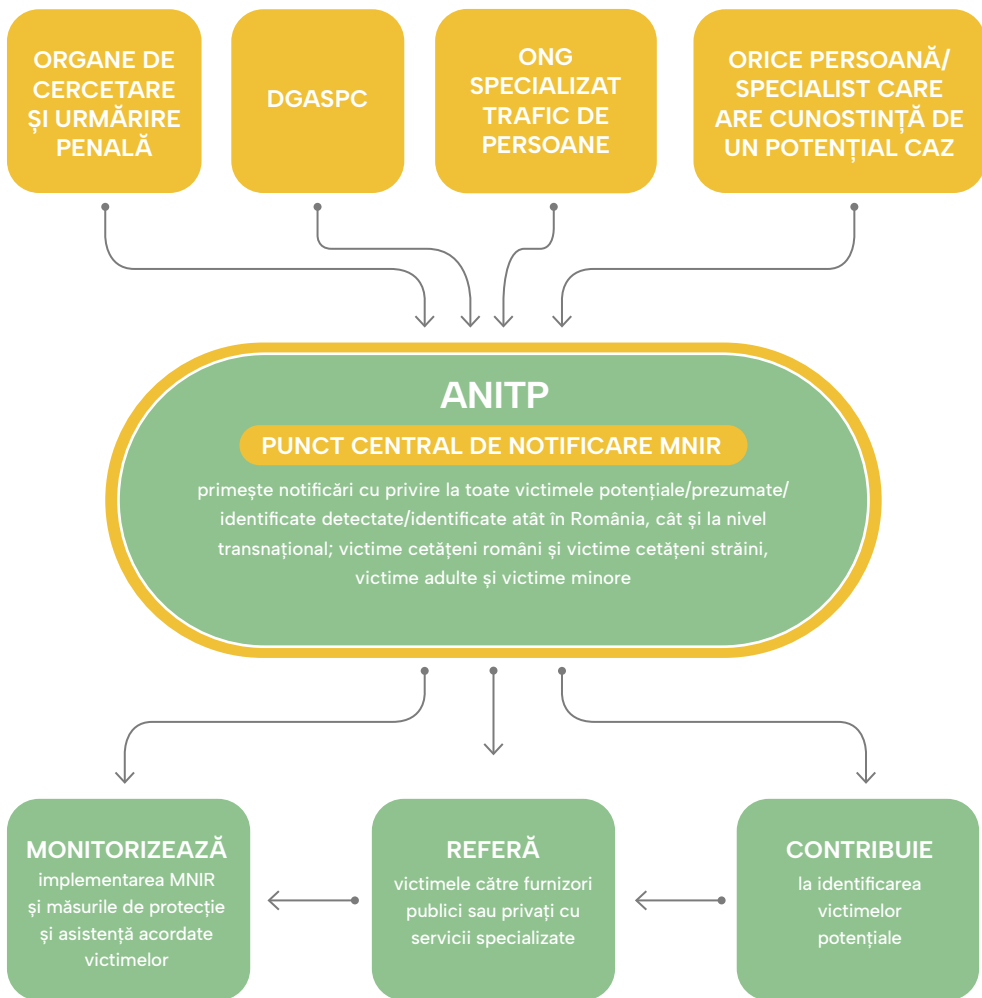

Figura 1. ANITP ca punct central de notificare
Sursă: ANITP

3. CE ESTE TRAFICUL DE MINORI?

Traficul de minori reprezintă o infracțiune gravă, săvârșită adesea în contextul criminalității organizate, și reprezintă o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale copilului.

Conform Articolului 211 din Codul Penal din România, existența infracțiunii de trafic de minori presupune îndeplinirea **concomitentă a două categorii de condiții** – acțiune și scop – conform *Tabelului 2* de mai jos:

ACȚIUNE	SCOP
<ul style="list-style-type: none">RECRUTAREATRANSPORTULTRANSFERULADĂPOSTIREAPRIMIREA UNEI PERSOANE	<ul style="list-style-type: none">Obligarea la practicarea prostituțieiObligarea la manifestări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornograficeObligarea la alte forme de exploatare sexualăSupunerea la executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii, în mod forțatȚinerea persoanei în stare de sclavieObligarea la practicarea cerșetorieiPrelevarea de organe, țesuturi sau celule de origine umană, în mod ilegal

Tabel 2. Definiția traficului de minori
Sursă: Art. 211 Cod Penal

În cazul infracțiunii de trafic de minori nu este necesară îndeplinirea condițiilor privind mijloacele prevăzute la infracțiunea de trafic de persoane (Art. 210 Cod Penal), respectiv:

- prin constrângere, răpire, inducere în eroare sau abuz de autoritate;
- profitând de imposibilitatea de a se apăra sau de a-și exprima voința ori de starea de vădită vulnerabilitate a acelei persoane;
- prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase în schimbul consimțământului persoanei care are autoritate asupra acelei persoane.

Dacă unul sau mai multe elemente din categoriile menționate în *Tabelul 2* (acțiune și scop) sunt prezente, atunci cel mai probabil avem de-a face cu un potențial caz de trafic de minori. După cum se observă, un minor poate fi exploatat sub mai multe forme, însă în România cele mai întâlnite sunt **exploatarea sexuală, exploatarea prin muncă și exploatarea prin cerșetorie**. Minorii exploatați pot fi atât de sex feminin, cât și de sex masculin.

VULNERABILITATEA SPORITĂ A MINORILOR

„Copiii din orice mediu socio-economic sau profil demografic care nu beneficiază de protecția constantă a unor îngrijitori adulți responsabili sunt vulnerabili la trafic. Printre cei care sunt în mod special expuși riscului se numără:

- ☞ orfani sau minori neînsoțiți;
- ☞ copiii care suferă de sărăcie și lipsuri, care trăiesc pe străzi;
- ☞ copiii care sunt victime ale conflictelor armate sau ale războiului, ale pandemiilor și ale dezastrelor naturale;
- ☞ copiii care au probleme de sănătate mintală, dizabilități intelectuale sau dificultăți de învățare;
- ☞ copiii din fluxurile mixte de migrație, în special minorii neînsoțiți și copiii separați;
- ☞ copiii care trăiesc în centre rezidențiale pentru copii, în centre de plasament sau care sunt în grija serviciilor sociale sau în asistență maternală;
- ☞ copiii care trăiesc în medii familiale disfuncționale, care sunt victime sau martori ai violenței domestice, ai infraționalității și/sau ai dependenței de substanțe. În unele cazuri, copiii care par să se afle în medii familiale protectoare pot fi expuși riscului de a fi exploatați sexual de către membrii familiei prin abuzuri asupra copiilor prin intermediul ritualurilor sau prin expunerea la rețele de pedofilie;
- ☞ copiii din orice mediu sau statut socio-economic care sunt îndepărtați de familie sau au relații dificile cu familia, prietenii sau grupul de colegi pot fi manipulați pentru a rupe legăturile cu aceștia. Copiii care întâmpină dificultăți în cadrul grupului lor de colegi/prietenii și care sunt hărțuiți sau izolați, sau care se simt extrem de presați de părinți sau de profesori pentru a obține rezultate bune, se pot simți flatați și pot răspunde la abordările traficantilor care le oferă un stil de viață sau o relație alternativă. Este cunoscut faptul că minorii care sunt excluși de la școală sau care riscă să fie excluși sunt deosebit de expuși riscului de a fi vizați de traficantii.”

4. INDICATORII TRAFICULUI DE MINORI

Victimele traficului de minori sau minorii la risc de a fi traficați pot fi detectați și identificați încă din etapa recrutării dacă cei din jur observă indicatorii și situațiile de risc și le raportează de îndată. Fiecare formă de trafic de minori are indicatori generali și specifici după care ne putem orienta pentru a analiza dacă un minor este o potențială victimă.

Acești indicatori analizați într-un anumit context constituie semnalele care pot să declanșeze MNIR, prin care o victimă minoră poate avea acces la servicii specializate, ca urmare a sesizării faptei sau a notificării victimei. *Tabelul 3* alăturat prezintă indicatorii din Formularul de notificare privind victima potențială a traficului de persoane/minori (MNIR, Formularul F1). Pentru o listă mai largă a indicatorilor² traficului de minori, consultați Anexele 1 și 2 ale acestui document.

² Lista completă a indicatorilor traficului de persoane se află în Anexa 1 din MNIR, ce poate fi accesat la <https://anip.mai.gov.ro/legislatie/>. A se consulta, de asemenea, HG 49/2011 pentru semnele de violență asupra copilului, factorii de risc pentru copiii victime ale exploatării prin muncă, exploatării sexuale și/sau ale traficului de copii și consecințele exploatării copiilor prin muncă, ale exploatării sexuale și/sau ale traficului de copii.

INDICATORI AI TRAFICULUI DE PERSOANE

- Lipsa încrederii în autorități;
- Exprimarea fricii sau anxietății;
- Semne ale traumei psihologice (inclusiv tulburări de stres post-traumatic);
- Persoana acționează ca și cum ar fi instruită de o altă persoană;
- Semne ale unui abuz fizic ca urmare a exercitării unor măsuri de control;
- Dovada controlului asupra mișcării, fie ca persoană, fie ca grup;
- Găsită sau conectată la un tip de locație care ar putea fi utilizată pentru exploatare;
- Limitarea sau restricționarea libertății de mișcare la locul de muncă sau într-o anumită zonă;
- Pașaportul sau documentele de identitate deținute de altcineva;
- Privarea accesului la asistență medicală;
- Contact social limitat/izolare;
- Contact limitat cu familia;
- Semne de abuz de vulnerabilitate;
- Utilizarea abuzivă a substanțelor psihotrope;
- Persoană intimidată sau forțată să presteze servicii;
- Nu cunoaște adresa de domiciliu sau a locului de muncă;
- Percepție eronată privind îndatorarea/datorii fictive;
- Banii deduși din salariu pentru alimente sau cazare;
- Amenințarea de a fi predată autorităților;
- Amenințări la adresa persoanei sau a membrilor familiei acesteia;
- Acces limitat la facilități de baie sau igienă;
- Se autoidentifică ca victimă.

INDICATORI AI TRAFICULUI DE MINORI

Pentru victimele minore, se va ține cont și de alte posibile indicii:

- Afișează semne de neglijare fizică – îngrijire de bază, malnutriție, lipsă de atenție la nevoile de sănătate;
- Afișează semne de neglijare emoțională;
- Social izolat – lipsa de relații pozitive, semnificative în viața copilului;
- Concentrare sau memorie slabă; comportament irascibil/nesociabil/agresiv;
- Psihologice – indicații de traume sau anestezie emoțională;
- Expune siguranță de sine, maturitate și încrederea în sine neașteptate pentru un copil de o asemenea vârstă;
- Imagine de sine redusă, stima de sine scăzută, comportament de autovătămare, inclusiv tăiere, supradozaj, tulburare de alimentație, promiscuitate;
- Activitate sexuală sub 16 ani;
- Nu este înregistrat la un medic de familie sau nu a beneficiat de îngrijire medicală;
- Nu este înscris la o instituție de învățământ sau absentează nejustificat;
- Are bani, haine scumpe, telefoane mobile sau alte bunuri fără explicații plauzibile cu privire la proveniența acestora.

5. DETECTAREA, SESIZAREA, NOTIFICAREA ȘI REFERIREA CAZULUI PRIVIND VICTIMA MINORĂ

În funcție de momentul din procesul de identificare, victima poate fi potențială, prezumată sau identificată (vezi *Figura 2* de mai jos):

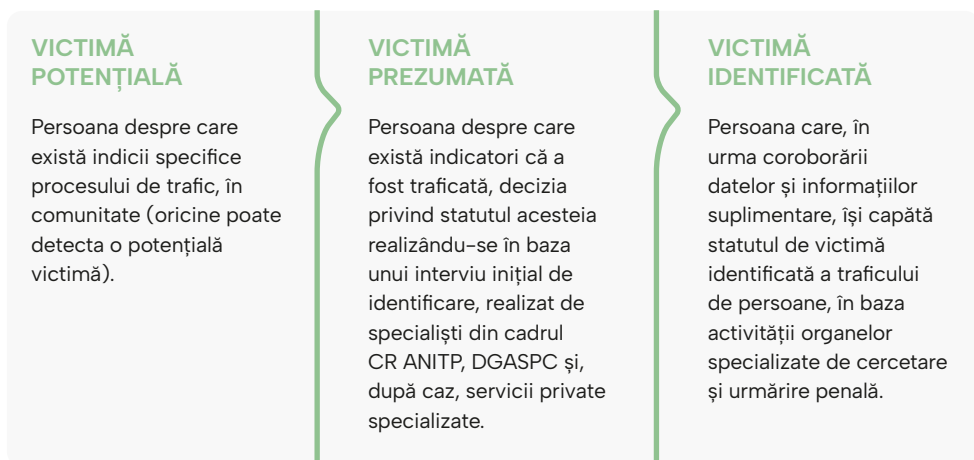

Figura 2. Victima potențială, prezumată și identificată
Sursă: MNIR

În procesul de identificare a unei victime minore există câțiva pași principali de urmat (vezi *Figura 3*):

- **PASUL 1:** Detectarea victimei minore sau autodetectarea;
- **PASUL 2:** Sesizarea faptei și notificarea cazului privind victima minoră;
- **PASUL 3:** Identificarea victimei în urma unui interviu.

1.

DETECTAREA

depistarea indiciilor care sugerează o posibilă situație de trafic și a victimelor potențiale.

AUTODETECTAREA

raportarea realizată direct de către victima potențială.

2.

A. SESIZAREA FAPTEI

anunțarea organelor de urmărire penală privind existența unor suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de trafic de persoane.

B. NOTIFICAREA VICTIMEI

cu acordul acesteia, către ANITP sau alți furnizori de servicii în vederea facilitării accesului la servicii specializate (în cazul victimelor minore, notificarea se face la DGASPC fără a mai fi nevoie de acordul victimei).

3.

IDENTIFICAREA

cazurile sesizate/notificate sunt filtrate, analizate și evaluate, în principal, prin realizarea unui interviu.

Figura 3. Detectarea, sesizarea, notificarea și identificarea victimei
Sursă: MNIR

5.1. Detectarea victimei minore

Detectarea victimei traficului de minori este acțiunea care presupune depistarea indiciilor care sugerează o posibilă situație de trafic și o victimă potențială, determinând sesizarea organelor de cercetare și urmărire penală sau notificarea victimei minore.

Totodată, specialiștii sunt obligați să semnaleze cazul și la DGASPC, la numărul unic național 119, potrivit prevederilor art. 96 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

RESURSE ÎN VEDEREA DETECTĂRII UNEI POTENȚIALE VICTIME MINORE:

→ Vezi Listă indicatori în MNIR, Anexa nr. 1 și Capitolul 4 din acest Ghid.

Comunicarea inițială cu minorul în momentul detectării unei potențiale situații de trafic

Semnalele și indicatorii unei situații de trafic declanșează detectarea unei potențiale victime minore. Pentru a afla dacă există suspiciuni rezonabile, specialiștii din prima linie le observă și au de cele mai multe ori un dialog inițial cu minorul. Discuția inițială nu trebuie să fie un interviu, ci un dialog prin care specialistul din prima linie află mai multe informații pe baza cărora sesizează cazul.

Mai jos se regăsesc câteva elemente care să ghideze specialiștii din prima linie în acest dialog³:

ÎNAINTE DE DISCUȚIA CU POTENȚIALA VICTIMĂ MINORĂ:

- Asigurați-vă că minorul nu se află în aceeași încăpere cu agresorul/presupusul traficant și că discuția dumneavoastră cu potențiala victimă minoră are loc într-un spațiu sigur și liniștit.
- Asigurați-vă că îi sunt îndeplinite nevoile urgente de bază (un pahar cu apă, mâncare, urgențe medicale, fiziologice și psihologice etc.).
- Dacă minorul este speriat sau în stare de șoc, puteți folosi tehnici de relaxare, precum tehnica de respirație 4-7-8: inspirăm cât numărăm până la 4, ne ținem respirația cât numărăm până la 7, expirăm cât numărăm până la 8.
- Nu atingeți minorul pentru a-l liniști (prin mângâiere, îmbrățișare etc.).
- Fiți conștienți de faptul că victimele traficului de persoane, mai ales victimele minore, sunt traumatizate, ceea ce poate avea un impact asupra răspunsurilor lor. Asigurați-vă că întrebările sunt formulate într-un limbaj care ține cont de traume și

este adaptat copiilor, astfel încât minorul să se simtă sprijinit. Evitați utilizarea jargonului, un limbaj complex, limbaj abstract sau un limbaj care poate fi perceput ca atribuind victimei minore vina pentru acțiunile/deciziile sale sau pentru incapacitatea acesteia de a-și aminti evenimentele/de a oferi răspunsuri clare la întrebări.

- Aflați dacă minorul preferă să vorbească cu o persoană de același sex.

ÎN TIMPUL DISCUȚIEI CU POTENȚIALA VICTIMĂ MINORĂ:

- Folosiți un ton calm, liniștit, pentru a seta un raport de încredere cu minorul.
- Prezentați-vă în mod clar și simplu și explicați rolul organizației dumneavoastră.
- Oferiți posibilitatea ca minorul să pună întrebări și să povestească ce i s-a întâmplat fără ca dvs. să fiți nevoit să puneți prea multe întrebări.
- Explicați clar și într-un limbaj accesibil elementele de confidențialitate și informații potențiala victimă minoră cu privire la dreptul

³ UNICEF, Identification of Victims/Persons 'At-Risk' of Trafficking in Human Beings, www.unicef.org.

- ei de a primi asistență specializată.
- Primele întrebări pe care le adresați ar trebui să fie despre nume, vârstă, adresă, locație și apoi câteva întrebări generale exploratorii care să vă ajute să aflați mai multe despre elementele de trafic de minori și care să vă susțină suspiciunile. Puteți utiliza lista de indicatori prezentată în Capitolul 4 al acestui ghid.
- Luați notițe clare și detaliate cu privire la nume, adresă, numere de telefon, naționalitate, mijloace de transport, persoana însoțitoare etc.
- Luați notițe privind limbajul corpului sau comunicarea non-verbală a minorului. Folosiți indicatorii traficului de minori de la Capitolul 4 pentru a vă ghida.
- Evitați să vă exprimați orice opinie care poate părea o critică și folosiți un ton neutru al vocii. Dacă vi se spun lucruri cu impact emoțional puternic, este în regulă să opriți conversația. Empatia și compasiunea sunt esențiale în dialogul cu o potențială victimă minoră.
- Evitați orice întrebări cu privire la detalii din perioada de exploatare și orice întrebări care duc la blamarea victimei. Orice interviu sau audiere a minorului va fi realizată exclusiv de către persoane specializate.
- Nu puneți întrebări specifice specialiștilor instruiți, pentru a nu pune victima minoră în situația de a retrăi trauma de fiecare dată când este interogată sau de a influența audierea viitoare.
- Comunicați-i minorului că este în regulă să ceară o pauză în orice moment.
- Observați cu atenție reacțiile acestuia, deoarece victimele adesea minimalizează, ascund sau neagă leziunile și experiențele.
- Fiți atent atunci când victima minoră se disociază sau are reacții emoționale intense, pentru a putea întrerupe conversația la timp.

Păstrați confidențialitatea față de persoanele care nu au atribuții în soluționarea cazului.

5.2. Sesizarea faptei

În cazul detectării unei potențiale victime a traficului de minori, acțiunile ulterioare sunt sesizarea faptei și/sau notificarea privind victima minoră.

Sesizarea faptei este demersul de încunoștințare a organelor de cercetare și urmărire penală, efectuată de organele cu atribuții de control/alte categorii profesionale/publicul larg, privind existența unor suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de trafic de persoane. Scopul sesizării este cercetarea infracțiunii, identificarea victimei și

notificarea ANITP, în vederea referirii spre asistență și protecție. Fiind vorba de o victimă minoră, specialiștii sunt obligați să sesizeze și DGASPC prin intermediul 119.

Sesizarea se face conform Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

Legislația penală⁴ prevede obligația de a sesiza a fiecărui cetățean care are cunoștință despre un potențial caz de trafic sau exploatare a persoanelor vulnerabile și în special a celor care pot întâlni, prin natura muncii lor, victime ale traficului.

„Fapta persoanei care, luând cunoștință de comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile ori contra libertății și integrității sexuale, săvârșite față de un minor, nu înștiințează de îndată autoritățile se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.”

Articolul 266 alin. 1^{^1} din Codul Penal

„Funcționarul public care, luând cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.”

Articolul 267 din Codul Penal

⁴ Articolul 266 alin. 1^{^1} din Codul Penal.

De asemenea, Articolul 291 din Codul de Procedură Penală prevede obligația funcționarilor publici de a sesiza:

„Sesizările făcute de persoane cu funcții de conducere și de alte persoane

(1) Orice persoană cu funcție de conducere în cadrul unei autorități a administrației publice sau în cadrul altor autorități publice, instituții publice ori al altor persoane juridice de drept public, precum și orice persoană cu atribuții de control, care, în exercitarea atribuțiilor lor, au luat cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, sunt obligate să sesizeze de îndată organul de urmărire penală și să ia măsuri pentru ca urmele infracțiunii, corpurile delictive și orice alte mijloace de probă să nu dispară.

(2) Orice persoană care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu de interes public, care în exercitarea atribuțiilor sale a luat cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, este obligată să sesizeze de îndată organul de urmărire penală.”

Articolul 291 din Codul de Procedură Penală

Sesizarea este definită atât în legislația penală, cât și de Legea nr. 272/2004.

„Modurile de sesizare

(1) Organul de urmărire penală este sesizat prin plângere sau denunț, prin actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege ori se sesizează din oficiu.

(2) Când, potrivit legii, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea formulată de persoana prevăzută de lege ori cu autorizarea organului prevăzut de lege, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare în lipsa acestora.”

Articolul 288 din Codul penal

„Orice persoană fizică sau juridică, precum și copilul pot sesiza direcția generală de asistență socială și protecția copilului din județul/sectorul de domiciliu să ia măsurile corespunzătoare pentru a-l proteja împotriva oricăror forme de violență, inclusiv violență sexuală, vătămare sau de abuz fizic sau mental, de rele tratamente sau de exploatare, de abandon sau neglijență.”

Articolul 89² din Legea nr. 272/2004

„Orice persoană care, prin natura profesiei sau ocupației sale, lucrează direct cu un copil și are suspiciuni în legătură cu existența unei situații de abuz sau de neglijare a acestuia este obligată să sesizeze serviciul public de asistență socială sau direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială a fost identificat cazul respectiv.”

Articolul 96¹ din Legea nr. 272/2004

RESURSE ÎN VEDEREA SESIZĂRII FAPTEI:

- Codul Penal, Art. 266, Art. 267, Art. 288;
- Codul de Procedură Penală, Art. 291;
- Legea nr. 272/2004, Art. 89², Art. 96¹;
- H.G. nr. 88/2023;
- H.G. nr. 49/2011.

Cine și cui sesizează un potențial caz?

Sesizarea către autorități poate fi făcută prin sesizarea organelor de urmărire penală (DIICOT și structurile din subordine, DCCO și structurile din subordine) și prin sesizarea DGASPC. Sesizarea este urmată de notificarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane (ANITP), cu acordul părinților sau a reprezentantului legal (numai dacă aceștia nu au fost implicați în situația de trafic), în vederea referirii spre asistență și protecție (vezi *Figura 4*).

Figura 4. Actorii responsabili în procesul de sesizare și notificare a victimelor minore
Sursa: MNIR

Sesizarea organelor de cercetare și urmărire penală de către specialiști se face conform Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și are caracter obligatoriu (art. 266 alin. 1[^]), art. 267 din Codul Penal).

→ **Scopul sesizării organelor de cercetare și urmărire penală** → cercetarea infracțiunii, stabilirea statutului de victimă identificată și notificarea ANITP.

Sesizarea la DGASPC de către specialiști se face conform Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și are, de asemenea, caracter obligatoriu (art. 96 alin. 1).

→ **Scopul sesizării DGASPC** → verificarea sesizării, derularea managementului de caz și asigurarea prestării serviciilor specializate conform nevoilor copiilor.

Furnizorii publici de servicii pentru copii (SPAS) și specialiștii din cadrul serviciilor subordonate DGASPC au obligația de a sesiza BCCO/DIICOT și DGASPC (119). De asemenea, aceștia au obligația de a notifica CR ANITP, cu acordul părinților sau al reprezentantului legal al minorului (numai dacă nu sunt implicați în situația de trafic).

5.3. Notificarea privind victima minoră

Notificarea este demersul de transmitere către ANITP a informației că:

- un minor a fost detectat ca o potențială victimă a traficului, de către specialiști cu scopul evaluării indicatorilor de trafic și a nevoilor și riscurilor imediate;
- un minor a fost identificat ca o victimă prezumată a traficului de minori, de către organele de cercetare și urmărire penală, cu scopul referirii spre asistență și protecție.

Specialiștii notifică prin:

- completarea formularului de notificare privind victima potențială a traficului de minori (notificarea se realizează mai întâi prin obținerea consimțământului părinților/reprezentantului legal numai dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic) de către specialiști;
- apelare la Tel Verde, gestionat de ANITP: 0 800 800 678 sau 004 021 313 31 00 (apelabil și din străinătate) sau la celelalte linii disponibile ale FPPSS, de către specialiști.

Organele de cercetare și urmărire penală notifică telefonic sau în scris.

Notificarea, la fel ca sesizarea, se face imediat ce există semne că un minor este o potențială victimă a traficului sau imediat ce este identificat ca victimă prezumată.

RESURSE ÎN VEDEREA NOTIFICĂRII CAZULUI:

MNIR, Anexa nr. 2: → *F1. Formular de notificare privind victima potențială a traficului de persoane/minori.*

5.4. Referirea cazului

Referirea se face de către CR ANITP la furnizori privați de servicii specializate, în baza documentației de caz și ținând cont de opinia victimei minore.

În cazul serviciilor specializate private pentru victimele traficului de minori, CR ANITP poate referi direct acestora victimele minore, cu obligația ca furnizorul privat de servicii să mențină legătura cu DGASPC în ceea ce privește monitorizarea situației victimelor. Referirea se realizează cu obținerea consimțământului prealabil și scris al părinților pentru referire, numai dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic (în calitate de presupus făptuitor/suspect sau complice).

În caz contrar, obținerea consimțământului victimelor minore pentru referire nu este necesară. Referirea se va face ținând cont de interesul superior al copilului.

Accesul la servicii specializate nu este condiționat de participarea în procesului penal.

RESURSE ÎN VEDEREA REFERIRII VICTIMEI MINORE:

MNIR, Anexa nr. 2: → F7. Formular privind referirea/F8. Formular privind referirea transnațională

5.5. Colaborarea dintre actorii specializați privind detectarea, sesizarea, notificarea și referirea cazurilor

În ceea ce privește detectarea, sesizarea, notificarea și referirea cazurilor de trafic de minori, actorii specializați sunt organele de cercetare și urmărire penală, DGASPC, CR ANITP și furnizorii privați de servicii specializate (FPSS). Figura 5 de pe pagina alăturată ilustrează inter-relaționarea dintre acești actori în funcție de actorul care intra primul în contact cu victima minoră.

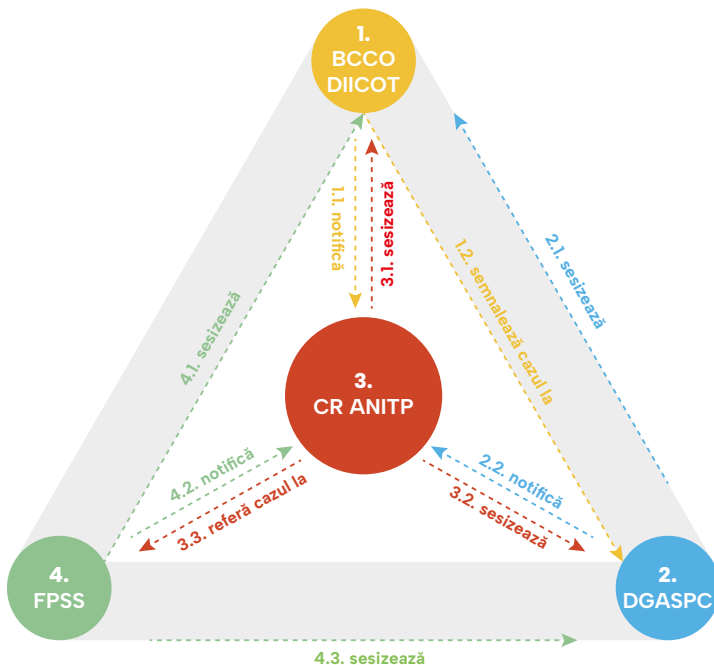

Figura 5. Colaborarea între actorii specializați în vederea implementării MNIR

1. BCCO/DIICOT	→	aceștia au obligația de a notifica CR ANITP și de a semnală cazul la DGASPC.
2. DGASPC (la 119)	→	are obligația de a sesiza BCCO/DIICOT și de a notifica CR ANITP, cu acordul părinților sau al reprezentantului legal al minorului (numai dacă nu sunt implicați în situația de trafic).
3. CR ANITP	→	are obligația de a sesiza BCCO/DIICOT și DGASPC (la 119). De asemenea, CR ANITP poate referi victimele minore direct către serviciile specializate private pentru victimele traficului de minori, cu obligația ca furnizorul privat de servicii să mențină legătura cu DGASPC în ceea ce privește monitorizarea situației victimelor.
4. Furnizorii privați de servicii specializate (FPSS)	→	au obligația de a sesiza BCCO/DIICOT și DGASPC (119), precum și de a notifica CR ANITP, cu acordul părinților sau al reprezentantului legal al minorului (numai dacă nu sunt implicați în situația de trafic).

5.6. Infirmarea cazului de trafic

În cazul în care decizia este că statutul persoanei nu este de victimă prezumată a traficului de persoane, specialistul care realizează interviul, în funcție de specificul cazului, va îndruma/referi copilul și familia/ reprezentantul legal altor servicii specializate pentru copiii victime ale violenței, Serviciilor pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor sau altor servicii pentru copii.

În situația în care copilul nu este identificat ca victimă a traficului de minori se aplică prevederile H.G. nr. 49/2011 pentru alte forme de violență/tipuri de infracțiuni.

5.7. Perspectiva victimologică și perioada de recuperare și reflecție

Indiferent de modul în care o victimă este identificată, trebuie să ținem cont de două perspective majore: perspectiva legală și perspectiva victimologică (vezi *Figura 6* de mai jos).

PERSPECTIVA LEGALĂ

Din perspectiva organelor de cercetare și urmărire penală, identificarea are loc în contextul activităților de cercetare și urmărire penală, care vizează strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii de trafic de minori, precum și în contextul acțiunilor specifice de aplicare a legii.

PERSPECTIVA VICTIMOLOGICĂ

Victimele traficului de minori pot fi în același timp victime ale violenței fizice sau sexuale; drepturile și libertățile le sunt negate ori nerespectate; sunt supuse exploatării pe perioade mai scurte sau mai îndelungate de timp. Toate aceste caracteristici și consecințele în plan psihosocial sunt prezente, iar particularitățile fiecărui caz vor furniza indiciile pentru identificarea unui posibil caz de trafic de minori. O victimă are acces la servicii specializate, indiferent dacă ea este sau nu implicată/ colaborează în procesul penal.

PERIOADA DE RECUPERARE ȘI REFLECȚIE

Perioada de recuperare și reflecție este un drept acordat victimelor traficului de persoane, cetățeni români sau străini, de a avea până la 90 de zile la dispoziție pentru a se stabili fizic, psihologic și social, pentru a evita influența traficanților sau pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente.

În perioada de recuperare și reflecție, victimele traficului de persoane beneficiază de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, de medicamente și hrană, precum și de cazare, la cerere, în centrele sau locuințele protejate și sunt informate cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

→ **Dreptul de opțiune a minorului de a participa în procesul penal în calitate de persoană vătămată este exercitat de părinți, dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic. În cazul copiilor cu măsură de protecție specială, decizia aparține reprezentantului legal stabilit conform legii. Dacă nu doresc să participe în procesul penal în calitate de parte vătămată trebuie să înștiințeze organul de cercetare și urmărire penală, care va putea audia victima minoră în calitate de martor.**

Perioada de recuperare și reflecție începe să curgă din momentul informării victimei minore prezumate și/sau a părinților/ reprezentantului legal cu privire la drepturi de către organele de cercetare și urmărire

penală/specialiștii ANITP sau ai furnizorilor publici sau privați cu servicii specializate pentru victimele traficului de minori.

Perioada de recuperare și reflecție are două funcții principale, respectiv:

- recuperarea (fizică și emoțională);
- reflecția cu privire la implicațiile participării în cadrul procesului penal.

Dacă în timpul perioadei de recuperare și reflecție victima prezumată decide să coopereze cu organele de cercetare și urmărire penală, decizia sa este comunicată de către managerul de caz specialistului ANITP care facilitează comunicarea cu organele de cercetare și urmărire penală.

→ **Indiferent de calitatea în care minorul participă la procesul penal, ca persoană vătămată sau martor, capacitatea acestuia de a fi audiat se stabilește de medicul curant și psiholog. În cazul unor traume majore, minorul poate fi incapabil fizic sau psihologic de a face față unei audieri și specialiștii menționați anterior vor stabili care este perioada de recuperare și reflecție în cadrul celor 90 de zile prevăzute de lege.**

→ **Organele de cercetare și urmărire penală se asigură de respectarea dreptului victimei traficului de minori la perioada de recuperare și reflecție.**

6. SCENARII DE IMPLEMENTARE A MNIR

Următoarea secțiune analizează, prin intermediul a trei scenarii, diferite situații de implementare a MNIR de către specialiștii din domeniu, din momentul în care o victimă a traficului de minori este detectată și până în momentul în care este referită către serviciile de asistență.

Cele trei scenarii prezintă parcursul unui potențial caz de trafic de minori în funcție de specialiștii care iau contact primii cu victima (sau punctul principal de contact) și ținând cont de țara de exploatare/destinație.

Fiecare scenariu prezintă detaliat acțiunile pe care punctul principal de contact trebuie să le întreprindă pentru a implementa eficient MNIR și conține, de asemenea, un grafic simplificat al acestor acțiuni. Pentru fiecare scenariu sunt prezentate etapele MNIR în cazul minorilor.

Scenariile analizate sunt următoarele:

1. un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la DGASPC;
2. un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la organele de cercetare și urmărire penală;
3. un caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română, repatriată dintr-o țară de destinație, sesizat inițial la ANIP și ANPDCA;

Pentru fiecare scenariu sunt prezentate etapele MNIR în cazul minorilor.

- Este important de subliniat că fiecare caz este distinct și solicită o abordare personalizată a acestor etape, adaptată la cerințele specifice ale fiecărui caz în parte.
- La fiecare etapă, specialiștii vor ține cont de protejarea interesului superior al copilului. Interesul superior al copilului e considerat o prioritate mai înaltă decât interesul organizațiilor sau instituțiilor care îl ocrotesc sau îl audiază.
- Copiii trebuie să primească informații adecvate vârstei și nivelului lor de înțelegere, iar specialiștii le vor oferi posibilitatea de a-și exprima dorințele, îndoielile, opiniile, în fiecare stadiu al măsurilor de protecție și asistență, precum și în cadrul procesului de urmărire penală și în instanță, în funcție de vârsta și nivelul lor de înțelegere.

6.1. Scenariul 1. Un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la DGASPC

În momentul în care un potențial caz de trafic de minori este identificat pe teritoriul României (trafic intern) și este sesizat mai întâi la DGASPC, sunt parcurse următoarele etape (acestea nu sunt neapărat într-o ordine cronologică; ele se pot întâmpla și concomitent):

- 1. Sesizarea la 119.** Este detectată o potențială victimă a traficului de minori de cetățenie română pe teritoriul României și este sesizată DGASPC la 119 de către victimă, persoană fizică, specialiști sau ANITP.
 - ◆ Dacă potențialul caz de trafic de minori este notificat mai întâi la ANITP, ANITP are obligația să sesizeze cazul la 119.
- 2. Verificarea situației în teren: evaluarea inițială efectuată de echipa mobilă a DGASPC.** DGASPC verifică situația în teren prin echipa mobilă la care se alătură un polițist și face evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor.
 - ◆ Pentru cazurile de trafic intern în care copiii sunt văzuți de echipa mobilă însoțită de poliție, înainte de luarea declarației/interviul de identificare, evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor de asistență și protecție corespunde evaluării inițiale din cadrul managementului de caz prevăzut de H.G. nr. 49/2011, anexa 2, și presupune inclusiv aprecierea necesității unui plasament în regim de urgență pentru copil (PRU).
- 3. Preluarea cazului.** Indiferent dacă potențiala victimă minoră rămâne sau nu în familie, DGASPC înregistrează cazul și numește un manager de caz, care își va constitui o echipă multidisciplinară, din care reprezentantul CR ANITP face parte. În același timp, polițistul care a însoțit echipa mobilă sesizează organele de cercetare și urmărire penală cu privire la cazul prezumat de trafic de minori.
- 4. Notificare.** Managerul de caz numit de DGASPC notifică cazul la CR ANITP prin Formularul de notificare (*MNIR, Formular F1*), în baza informațiilor primite de la echipa mobilă și cu consimțământul părinților/reprezentantului legal ai/al minorului (numai dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic).

5. Evaluarea detaliată, acoperirea nevoilor de bază, identificarea și informarea.

5.1. Evaluarea detaliată. Echipa multidisciplinară coordonată de managerul de caz numit de DGASPC va face evaluarea victimei minore în decurs de maxim 30 de zile din momentul înregistrării cazului la DGASPC. Evaluarea detaliată presupune:

- evaluare medicală;
- evaluare psihologică;
- evaluare socială;
- evaluare juridică;
- evaluarea riscurilor.

◆ În cadrul evaluării detaliate, reprezentantul ANITP și psihologul DGASPC vor completa și Formularul privind evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor de asistență și protecție (*MNIR, Formular F5*). Formularul F5 rămâne în atenția asistentului social și al psihologului DGASPC, inclusiv în momentul audierii/luării declarației, urmând a fi integrate și recomandările celorlalți specialiști (polițistul specializat, reprezentantul ANITP etc.).

5.2. Acoperirea nevoilor de bază. Pe parcursul evaluării detaliate, DGASPC are în vedere acoperirea nevoilor de bază ale copilului și intervenția în situație de criză (inclusiv cu sprijinul furnizorilor privați și al organismelor internaționale). Intervenția în urgență poate consta în adăpost, hrană, servicii medicale, consiliere de urgență etc. În baza informării, părinții/reprezentantul legal al minorului vor/va decide (numai dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic) dacă minorul va beneficia de serviciile de asistență. În situația în care părinții/reprezentantul legal nu sunt/nu este de acord ca minorul să beneficieze de asistență în subetapa acoperirii nevoilor de bază sau ulterior evaluării detaliate, DGASPC va solicita instanței executarea obligației de a face pentru aceștia (art. 1528 din Codul Civil).

5.3. Identificare. În cadrul evaluării detaliate are loc și identificarea prin **interviul de identificare** și completarea Formularului privind interviul de identificare (*MNIR, Formular F3*) de către ANITP împreună cu managerul de caz de la DGASPC. În urma interviului de identificare, minorul este declarat *victimă prezumată*.

Interviul de identificare în cazul victimelor minore este realizat de reprezentantul CR-ANITP, în colaborare cu DGASPC și, după caz, cu furnizorii privați de servicii specializate (pentru cazurile detectate de acestea). Consimțământul pentru interviu este dat de părinți/reprezentant legal, numai dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic.

◆ Interviul de identificare are loc în prezența părinților/reprezentantului legal, numai dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic.

- ◆ Identificarea poate avea loc în această perioadă sau mai târziu și prin audiere/luarea declarației realizată de organele de cercetare și urmărire penală (unde este prezent și reprezentantul CR ANITP și un psiholog, de regulă de la DGASPC). În urma audierii, minorul este declarat *victimă identificată*. Audierea minorului în vârstă de până la 14 ani are loc în prezența unuia dintre părinți sau a reprezentantului legal (Art. III alin. (8[^]) din CPP).
- ◆ Dreptul de opțiune a minorului de a participa în procesul penal în calitate de persoană vătămată este exercitat de părinți, dacă aceștia nu sunt implicați în situația de trafic. În cazul copiilor cu măsură de protecție specială, decizia aparține reprezentantului legal stabilit conform legii. Dacă nu doresc să participe în procesul penal în calitate de parte vătămată trebuie să înștiințeze organul de cercetare și urmărire penală, care va putea audia victima minoră în calitate de martor.
- ◆ Indiferent de calitatea în care minorul participă la procesul penal, ca persoană vătămată sau martor, capacitatea acestuia de a fi audiat se stabilește de medicul curant și psiholog. În cazul unor traume majore, minorul poate fi incapabil fizic sau psihologic de a face față unei audieri și specialiștii menționați anterior vor stabili care este perioada de recuperare și reflecție în cadrul celor 90 de zile prevăzute de lege.
- ◆ În vederea identificării minorului ca victimă a traficului de minori se va evita revictimizarea minorului prin interviu/audierea repetată a acestuia.

5.4. Informare. DGASPC, ca punct principal de contact, informează victima și părinții/reprezentantul legal (în cazul în care aceștia nu sunt implicați în situația de trafic) cu privire la drepturile pe care aceasta le are, inclusiv dreptul victimei la perioada de recuperare și reflecție, timp în care aceștia pot lua o decizie în privința participării minorului în cadrul procesului penal. DGASPC și/sau CR ANITP informează cu privire la serviciile de protecție și asistență disponibile la nivel local și regional și rolul acestora.

- ◆ Informarea se face în același timp cu identificarea.
- ◆ Formularul de informare cu privire la drepturi și consimțământul pentru referire (*MNIR, Formular F4*) este completat de specialistul care a făcut informarea și semnat de părinți/reprezentantul legal numai dacă nu sunt implicați în situația de trafic.
- ◆ Perioada de recuperare și reflecție începe să curgă din momentul informării victimei prezumate și a reprezentantului legal al acesteia cu privire la drepturi de către organele de cercetare și urmărire penală/specialiștii ANITP sau ai furnizorilor privați cu servicii specializate pentru victimele traficului de persoane.
- ◆ În cazul copiilor cu dizabilități, informarea se va realiza prin mijloace și formate adaptate tipului de dizabilitate.

6. **Planificarea serviciilor.** În funcție de nevoile identificate, se face planificarea serviciilor de asistență de către managerul de caz, împreună cu echipa multidisciplinară. Aspectele prevăzute de planul de management al riscurilor și nevoilor imediate prevăzut de MNIR vor fi incluse în planul individualizat de protecție (PIP) pentru copiii din protecție specială/ planul de reabilitare și reintegrare socială (PRRS) pentru copiii care rămân în familie.
7. **Furnizarea serviciilor necesare** va fi realizată de către DGASPC, furnizorii privați de servicii specializate și organisme internaționale, în baza PIP/PRRS, care include beneficii, servicii și intervenții potrivit nevoilor copilului.

Tipuri de servicii disponibile la nivelul DGASPC pentru victimele minore:

- servicii specializate pentru copiii victime ale traficului;
- servicii specializate pentru copiii victime ale violenței (centre de primire în regim de urgență, centre rezidențiale specializate pentru copiii abuzați, neglijați și exploatați, pentru copiii străzii și alte categorii de copii care sunt victime ale violenței, centre de consiliere pentru copiii abuzați, neglijați și exploatați ș.a.).

8. **Monitorizarea cazului** este realizată de către managerul de caz împreună cu reprezentantul CR ANITP. Monitorizarea se realizează pentru a verifica dacă serviciile sunt acordate conform PIP/PRRS, modul în care evoluează situația copilului, dacă obiectivele sunt atinse și pentru a se asigura că reabilitarea/reintegrarea copilului în comunitate se realizează corespunzător (conform HG nr. 49/2011, anexa 2).
9. **Închiderea cazului.** Serviciile prevăzute în plan se acordă pe toată durata implementării planului și, dacă e cazul, pe durata procesului în instanță; apoi, copilul este monitorizat 6 luni după încheierea planului, respectiv de la decizia instanței. După încheierea acestor 6 luni de monitorizare, cazul poate fi închis. DGASPC notifică CR ANITP cu privire la închiderea cazului.

Scenariul 1 este creat pe baza MNIR și HG nr. 49/2011. Figura 7 (paginile 38-39) ilustrează simplificat acest proces. Etapele prezentate în acest scenariu pot varia, în funcție de mai mulți factori, cum ar fi:

- consimțământul părinților/reprezentantului legal pentru notificarea ANITP;
- concluziile evaluării inițiale a riscurilor și a nevoilor victimei minore și ale evaluării detaliate.

Mecanismul Național de Identificare și Referire a victimelor traficului de minori

1. SESIZAREA LA 119

2. VERIFICAREA SITUAȚIEI ÎN TEREN:

evaluarea inițială
efectuată de echipa
mobilă a DGASPC

5. EVALUAREA DETALIATĂ, ACOPERIREA NEVOILOR DE BAZĂ, IDENTIFICAREA ȘI INFORMAREA

- 5.1. Evaluarea detaliată
- 5.2. Acoperirea nevoilor de bază
- 5.3. Identificare
- 5.4. Informare

4. NOTIFICARE

3. PRELUAREA CAZULUI

Figura 7. Aplicarea MNIR într-un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la DGASPC

SCENARIUL 1: Un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la DGASPC

6. PLANIFICAREA
SERVICIILOR

8. MONITORIZAREA
CAZULUI

7. FURNIZAREA
SERVICIILOR
NECESARE

9. ÎNCHIDEREA
CAZULUI

6.2. Scenariul 2. Un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la organele de cercetare și urmărire penală

În momentul în care un potențial caz de trafic de minori este identificat pe teritoriul României (trafic intern) și este sesizat direct la organele de cercetare și urmărire penală, sunt parcurse etapele de mai jos. Acestea nu sunt neapărat într-o ordine cronologică; ele se pot întâmpla și concomitent.

Orice victimă care se declară a fi minoră, va beneficia de servicii primare specifice până la stabilirea cu exactitate a vârstei.

- 1. Sesizarea la organul de cercetare și urmărire penală.** Este detectată o potențială victimă a traficului de minori de cetățenie română pe teritoriul României și sunt sesizate organele de cercetare și urmărire penală.
- 2. Colaborarea între organele de cercetare și urmărire penală, DGASPC și CR ANITP în vederea intervenției în situație de criză și a identificării.**

2.1. Sesizarea la DGASPC și notificarea ANITP.

Sesizarea are drept scop prioritar în această etapă acoperirea nevoilor de bază ale potențialei victime minore. Acoperirea nevoilor de bază și intervenția în urgență poate consta în adăpost, hrană, servicii medicale, consiliere de urgență etc., apelând la rețeaua de servicii din zona de competență.

- ◆ În baza informării, părinții/reprezentantul legal (în cazul în care aceștia nu sunt implicați în situația de trafic) vor decide dacă minorul va beneficia de serviciile de asistență. În situația în care părinții/reprezentantul legal nu este de acord ca minorul să beneficieze de asistență în subetapa acoperirii nevoilor de bază sau ulterior evaluării detaliate, DGASPC va solicita instanței executarea obligației de a face pentru aceștia (art. 1528 din Codul Civil).

După sesizarea la DGASPC, cazul este înregistrat la DGASPC și se numește un manager de caz, care va constitui echipa multidisciplinară în vederea evaluării detaliate și a planificării serviciilor pentru copil, echipă din care CR ANITP face parte.

De asemenea, organul de cercetare și urmărire penală notifică cazul la CR ANITP prin mijloace telefonice/electronice, fără completarea Formularului F1 din MNIR.

2.2. Identificare.

- a) În situația în care audierea este programată în afara perioadei de 30 de zile în care se realizează evaluarea detaliată de către echipa multidisciplinară, identificarea victimei minore are loc prin aplicarea Formularului privind interviul de identificare (*MNIR, Formular F3*) de către reprezentantul CR ANTP împreună cu managerul de caz, în urma căruia se acordă statutul de *victimă prezumată*.
- b) În mod excepțional, în situația în care audierea are loc înainte de sesizarea la DGASPC, psihologul/reprezentantul DGASPC prezent la luarea declarației se autosesează cu privire la situația de trafic de minori. În această situație, nu se mai face interviul de identificare menționat mai sus la lit. a).
- ◆ În vederea identificării minorului ca victimă a traficului de minori se va evita revictimizarea minorului prin interviu/audierea repetată a acestuia.
 - ◆ A se vedea mai multe detalii la Scenariul 1, Etapa 5.2. (Identificare).

2.3. Informare. Organele de cercetare și urmărire penală, ca punct principal de contact, informează victima minoră și părinții/reprezentantul legal (în cazul în care aceștia nu sunt implicați în situația de trafic) cu privire la drepturile pe care aceasta le are, inclusiv dreptul victimei la perioada de recuperare și reflecție, timp în care aceștia pot lua o decizie în privința participării minorului în cadrul procesului penal. Ulterior, DGASPC și/sau CR ANTP informează cu privire la serviciile de protecție și asistență disponibile la nivel local și regional și cu rolul acestora.

- ◆ Formularul de informare cu privire la drepturi și consimțământul pentru referire (*MNIR, Formular F4*) este completat de specialistul care a făcut informarea și semnat de părinți/reprezentantul legal numai dacă nu sunt implicați în situația de trafic.
 - ◆ Perioada de recuperare și reflecție începe să curgă din momentul informării victimei prezumate cu privire la drepturi de către organele de cercetare și urmărire penală/specialiștii ANTP sau ai furnizorilor publici sau privați cu servicii specializate pentru victimele traficului de persoane.
 - ◆ În cazul copiilor cu dizabilități, informarea se va realiza prin mijloace și formate adaptate tipului de dizabilitate.
- 2.4. Evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor de asistență și protecție.** În cazul victimelor minore, această etapă corespunde evaluării inițiale din cadrul managementului de caz prevăzut de H.G. nr. 49/2011.

-
- a) În situația în care identificarea este realizată mai întâi de către DGASPC și CR ANITP prin interviul de identificare (cazul descris la pct. 2.2.a de mai sus), Formularul privind evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor de asistență și protecție (*MNIR, Formular F5*) este completat de ANITP în colaborare cu reprezentantul DGASPC și, după caz, cu reprezentantul furnizorului privat de servicii specializate (pentru cazurile detectate de acesta).
- b) În situația în care identificarea se face mai întâi prin luarea declarației/audierea minorului (cazul descris la pct. 2.2.b de mai sus), Formularul privind evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor de asistență și protecție (*MNIR, Formular F5*) este completat de organul de cercetare și urmărire penală în colaborare cu reprezentantul CR ANITP și cu psihologul de la DGASPC după luarea declarației.

- ◆ În completarea Formularul F5 se va evita interviuarea/audierea repetată a minorului.
- ◆ Evaluarea inițială presupune și aprecierea necesității unui plasament în regim de urgență pentru copil (PRU), fapt evaluat de DGASPC după primirea sesizării. Dacă DGASPC se află, în mod excepțional, în situația de a se autosesiza cu ocazia luării declarației/audierii de către organul de cercetare și urmărire penală, atunci PRU se apreciază în timpul luării declarației/audierii copilului.

Formularul privind planul de management al riscurilor și nevoilor imediate (*MNIR, Formular F6*) este completat în ambele situații menționate la lit. a) și b) de mai sus de către reprezentantul CR ANITP în colaborare cu reprezentantul DGASPC și, după caz, cu reprezentantul furnizorului privat de servicii specializate.

- 3. Evaluarea detaliată.** Echipa multidisciplinară coordonată de managerul de caz numit de DGASPC va face evaluarea victimei minore în decurs de maxim 30 de zile din momentul înregistrării cazului la DGASPC. Evaluarea detaliată presupune:

- 👉 evaluare medicală;
- 👉 evaluare psihologică;
- 👉 evaluare socială;
- 👉 evaluare juridică;
- 👉 evaluarea riscurilor.

- 4. Planificarea serviciilor.** În funcție de nevoile identificate, se va face planificarea serviciilor de asistență de către managerul de caz, împreună cu echipa multidisciplinară. Aspectele prevăzute în planul de management al riscurilor și nevoilor imediate sunt integrate în planul individualizat de protecție (PIP) pentru copiii din protecție specială/ planul de reabilitare și reintegrare socială (PRRS) pentru copiii care rămân în familie.

5. **Furnizarea serviciilor necesare** va fi realizată de către DGASPC, furnizorii privați de servicii specializate și organisme internaționale. Asistența și protecția victimelor traficului de minori se realizează în baza evaluării detaliate (vezi Etapa 3), fiind cuprinsă în PIP/PRRS, care poate include beneficii, servicii și intervenții potrivit nevoilor copilului.

Tipuri de servicii disponibile la nivelul DGASPC:

- servicii specializate pentru victimele traficului de minori;
- servicii specializate pentru copiii victime ale violenței (centre de primire în regim de urgență, centre rezidențiale specializate pentru copiii abuzați, neglijăți și exploatați, pentru copiii străzii și alte categorii de copii care sunt victime ale violenței, centre de consiliere pentru copiii abuzați, neglijăți și exploatați ș.a.).

6. **Monitorizarea cazului** este realizată de către managerul de caz numit de DGASPC împreună cu reprezentantul CR ANITP. Monitorizarea se realizează pentru a verifica dacă serviciile sunt acordate conform PIP/PRRS elaborat împreună cu echipa multidisciplinară, modul în care evoluează situația copilului, dacă obiectivele sunt atinse și pentru a se asigura că reabilitarea/reintegrarea copilului în comunitate se realizează corespunzător (conform HG nr. 49/2011, anexa 2).

7. **Închiderea cazului.** Serviciile prevăzute în plan se acordă pe toată durata implementării planului și, dacă e cazul, pe durata procesului în instanță; apoi, copilul este monitorizat 6 luni după încheierea planului, respectiv de la decizia instanței. După încheierea acestor 6 luni de monitorizare, cazul poate fi închis. DGASPC notifică CR ANITP cu privire la închiderea cazului.

Scenariul 2 este creat pe baza MNIR și HG nr. 49/2011. Figura 8 (paginile 44–45) ilustrează simplificat acest proces. Etapele prezentate în acest scenariu pot varia, în funcție de mai mulți factori, cum ar fi:

- consimțământul părinților/reprezentantului legal pentru notificarea ANITP și pentru referire;
- concluziile evaluării inițiale și detaliate a riscurilor și a nevoilor victimei minore.

Mecanismul Național de Identificare și Referire a victimelor traficului de minori

Figura 8. Aplicarea MNIR într-un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la organele de cercetare și urmărire penală

SCENARIUL 2:

Un caz de trafic de minori pe teritoriul României sesizat inițial la organele de cercetare și urmărire penală

4. PLANIFICAREA
SERVICIILOR

6. MONITORIZAREA
CAZULUI

5. FURNIZAREA
SERVICIILOR
NECESARE

7. ÎNCHIDEREA
CAZULUI

6.3. Scenariul 3. Un caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română, repatriată dintr-o țară de destinație, notificat inițial la ANITP și ANPDCA

În momentul în care un potențial caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română este repatriată dintr-o țară de destinație înapoi în România, sunt parcurse următoarele etape:

ETAPE ÎNAINTE DE REPATRIERE:

- 1. Detectare.** Este detectată o potențială victimă a traficului de minori de cetățenie română într-o țară de destinație.
- 2. Decizia de repatriere a victimei minore.** Autoritățile străine iau decizia de a repatria victima minoră neînsoțită în România.
- 3. Informarea victimei minore.** După luarea deciziei de repatriere, victima este informată cu privire la drepturile sale și la demersurile de repatriere de către instituția/organizația în grija căreia se află.
 - ◆ În cazul copiilor români neînsoțiți pe teritoriul altui stat, consimțământul din partea părinților/reprezentantului legal nu este necesar, însă informarea copiilor este obligatorie și se ține cont de opinia acestora, în funcție de vârsta și gradul de maturitate.
- 4. Notificarea cazului și schimbul de informații.** Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate transmit notificarea către ANITP și ANPDCA.
 - ◆ În situația în care instituțiile/organizațiile din țara de destinație contactează alte instituții/organizații din România în afară de ANITP și ANPDCA, acestea au obligația de a notifica ANITP și de a sesiza ANPDCA.
- 5. Demersuri legale în vederea repatrierii.** Repatrierea victimelor minore neînsoțite se realizează cu coordonarea ANPDCA, cu respectarea prevederilor H.G. nr. 1443/2004 privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora. Există două situații:

-
- a) **În cazul repatrierii de urgență:** DGASPC de la domiciliul copilului desemnează o persoană care să preia copilul de la punctul de frontieră și să-l conducă la serviciul rezidențial care primește beneficiari victime ale traficului de minori. În cazul în care DGASPC unde are domiciliul copilul se află în imposibilitatea de a asigura preluarea copilului la data și ora anunțate, acesta comunică ANPDCA. La rândul său, ANPDCA solicită preluarea și găzduirea copilului de către DGASPC sector 2, București până la preluarea acestuia de către DGASPC de la domiciliu.
- b) **În cazul solicitării efectuării demersurilor de repatriere:** La Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor (MAI) se solicită datele de identificare ale copilului și familiei de către ANPDCA. După primirea datelor de la DGEPI, la DGASPC se solicită efectuarea unei anchete sociale și întocmirea planului individual referitor la reintegrarea socială a copilului, precum și obținerea acordului privind repatrierea. Acest acord este oferit de către membrii familiei sau un alt reprezentant legal al copilului. În situația în care aceștia nu își dau acordul sau nu sunt găsiți la domiciliu, ori, în urma anchetei sociale nu prezintă garanțiile materiale și morale pentru creșterea și îngrijirea copilului, DGASPC este obligat să-și dea acordul privind repatrierea. ANPDCA transmite documentele primite de la DGASPC la MAE, iar MAE le transmite autorității străine care va lua sau nu decizia de repatriere.

◆ Ancheta socială poate evidenția riscuri privind repatrierea în familie. De exemplu, familia este suspectată că a fost implicată în situația de trafic sau nu prezintă garanții materiale și morale pentru creșterea și îngrijirea copilului, situație în care DGASPC asigură protecția victimei minore.

6. **Obținerea documentelor necesare călătoriei.** Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate eliberează documentele necesare călătoriei pentru victima minoră de cetățenie română: bilete de călătorie; evaluare medicală care să ateste că victima este aptă să călătorească și aceleași documente pentru echipa de însoțire, atunci când situația o impune.

7. **Asistență acordată înainte de călătorie și pe durata acesteia.**

Înainte de călătorie: Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate comunică la ANPDCA și poliția de frontieră numele și prenumele copilului, numărul și seria documentului de călătorie, mijlocul de transport, punctul de frontieră prin care urmează să intre în țară, data și ora sosirii la punctul de trecere a frontierei române, precum și datele de identificare ale însoțitorului copilului. ANPDCA comunică aceste date DGASPC de la domiciliul copilului.

Pe durata călătoriei: autoritatea străină asigură însoțitor pentru copil.

ETAPE DUPĂ REPATRIERE:

8. **Asistența acordată la sosirea în țară.** Asistența la sosire este acordată de DGASPC de la domiciliul victimei minore sau, după caz, DGASPC sector 2, București. DGASPC de la domiciliul victimei minore desemnează o persoană care să preia copilul de la punctul de intrare/sosire în România și să îl conducă la domiciliul său – dacă acest lucru este posibil, ori la serviciul rezidențial care primește beneficiari victime ale traficului de minori.
 - ◆ În cazul în care DGASPC de la domiciliu se află în imposibilitatea de a asigura preluarea copilului la data și ora anunțate, acesta comunică ANPDCA. La rândul său, ANPDCA solicită preluarea și găzduirea copilului de către DGASPC sector 2, București până la preluarea acestuia de către DGASPC de la domiciliu.
9. **Etape următoare.** După acordarea asistenței la sosire, se urmează etapele de la Scenariul 1, începând cu Etapa 5 (Evaluarea detaliată, acoperirea nevoilor de bază, identificarea și informarea) până la Etapa 9 (Închiderea cazului).

Scenariul 3 este creat pe baza MNIR, HG 49/2011 și HG nr. 1443/2004.

Figura 9 (paginile 50–51) ilustrează simplificat procesul descris mai sus. Etapele prezentate în acest scenariu pot varia, în funcție de mai mulți factori, cum ar fi:

- 👉 decizia autorităților din țara de origine de a repatria victima minoră sau nu;
- 👉 concluziile evaluării inițiale a riscurilor și a nevoilor victimei minore.

Mecanismul Național de Identificare și Referire a victimelor traficului de minori

ETAPE ÎNAINTE DE REPATRIERE

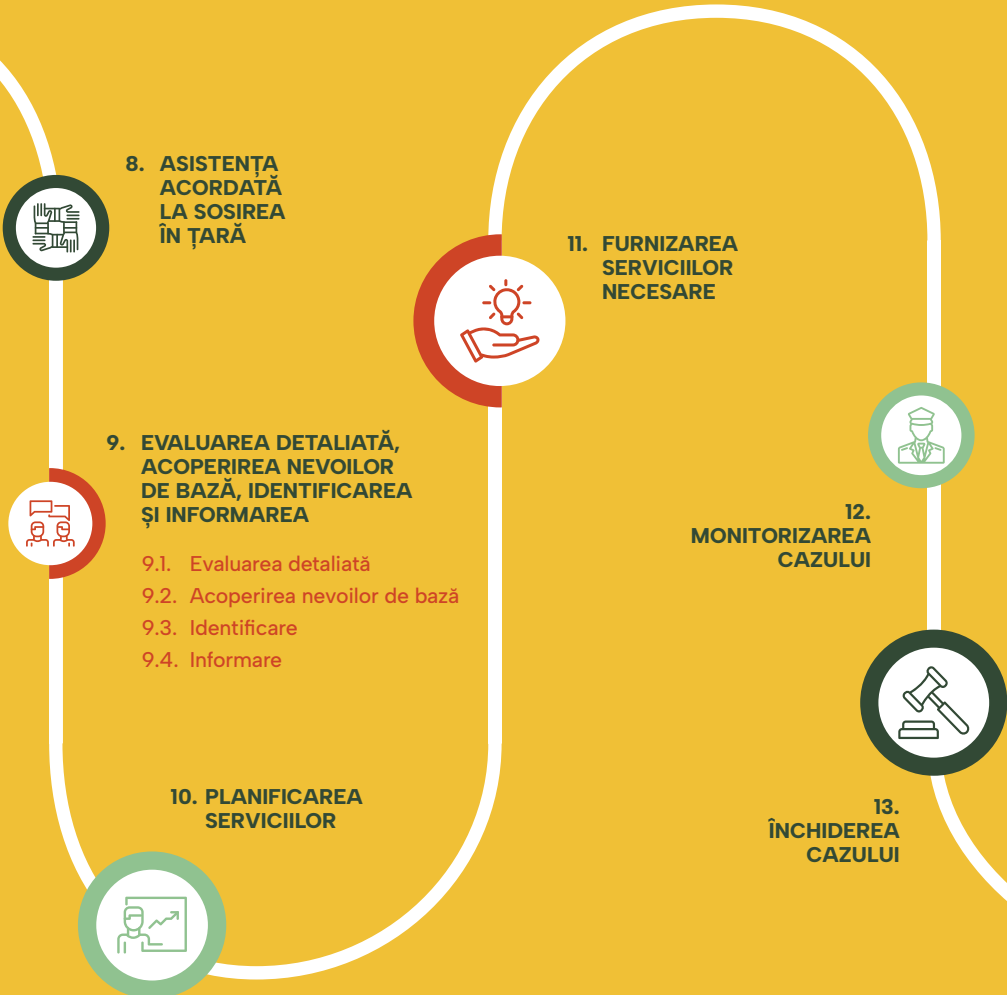

Figura 9. Aplicarea MNIR într-un caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română, repatriată dintr-o țară de destinație, notificat inițial la ANITP și ANPDCA

SCENARIUL 3:

Un caz de trafic internațional cu victimă minoră neînsoțită de cetățenie română, repatriată dintr-o țară de destinație, notificat inițial la ANITP și ANPDCA

ETAPE DUPĂ REPATRIERE

BIBLIOGRAFIE

1. Codul Penal din 2009 (Legea nr. 286/2009), Monitorul Oficial nr. 510 din 2009, cu modificările și completările ulterioare, legislatie.just.ro.
2. Codul de Procedură Penală din 1 iulie 2010 (*actualizat*)(Legea nr. 135/2010) (actualizat până la data de 13 ianuarie 2017*), legislatie.just.ro.
3. Legea nr. 272 din 21 iunie 2004 (republicată) privind protecția și promovarea drepturilor copilului, legislatie.just.ro.
4. HG nr. 1.443 din 2 septembrie 2004 privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora.
5. HG nr. 49 din 19 ianuarie 2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și de violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state, legislatie.just.ro.
6. Mecanismul Național de Identificare și Referire a victimelor traficului de persoane (MNIR), aprobat prin Hotărârea nr. 88 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 03 februarie 2023, anip.mai.gov.ro.
7. OSCE/ODIHR (2022), National Referral Mechanisms – Joining Efforts to Protect the Rights of Trafficked Persons: A Practical Handbook – Second Edition, 2022.
8. UNICEF, Identification of Victims/Persons ‘At-Risk’ of Trafficking in Human Beings, www.unicef.org.

7. LISTĂ DE CONTACTE UTILE

PENTRU ABUZURI COPII:

119

Număr unic național pentru sesizarea abuzului asupra copiilor, inclusiv suspiciuni de trafic.

PENTRU URGENȚE:

112 Număr unic de urgență, pentru pericole iminente adulți sau copii.

113 Număr unic de urgență pentru comunicare SMS, în cazul persoanelor cu deficiențe de auz.

HELPLINE

Agencia Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP):

0800 800 678

PENTRU SESIZĂRI:

Sesizarea se face la cea mai apropiată secție de poliție. Competența pentru investigarea cazurilor de trafic revine structurilor de combatere a criminalității organizate.

www.politiaromana.ro/ro/contact

ALTE CONTACTE UTILE:

eLiberare Crisis Textline (Centrul de Asistență în Detectarea și Notificarea potențialelor cazuri de trafic de persoane/SSVI).

+40757 74 98 45

Organizația Internațională pentru Migrație, Biroul din România.

+4021 210 30 50

Helpline ANES:

0800 500 333

(linie telefonică nonstop gratuită)

PENTRU SESIZĂRI:

Listă contacte Brigăzile de Combatere a Criminalității Organizate

DENUMIRE

E-MAIL

BCCO Alba	bcco@ab.politiaromana.ro
BCCO Arad	bcco@ar.politiaromana.ro
BCCO Argeș	bcco@ag.politiaromana.ro
BCCO Bacău	bcco@bc.politiaromana.ro
BCCO Bihor	bcco@bh.politiaromana.ro
BCCO Bistrița-Năsăud	bcco@bn.politiaromana.ro
BCCO Botoșani	bcco@bt.politiaromana.ro
BCCO Brăila	bcco@br.politiaromana.ro
BCCO Brașov	bcco@bv.politiaromana.ro
BCCO Buzău	bcco@bz.politiaromana.ro
BCCO București	bcco@b.politiaromana.ro
BCCO Călărași	bcco@cl.politiaromana.ro

DENUMIRE

E-MAIL

BCCO Caraș-Severin	bcco@cs.politiaromana.ro
BCCO Cluj	bcco@cj.politiaromana.ro
BCCO Constanța	bcco@ct.politiaromana.ro
BCCO Covasna	bcco@cv.politiaromana.ro
BCCO Dâmbovița	bcco@db.politiaromana.ro
BCCO Dolj	bcco@dj.politiaromana.ro
BCCO Galați	bcco@gl.politiaromana.ro
BCCO Giurgiu	bcco@gr.politiaromana.ro
BCCO Gorj	bcco@gj.politiaromana.ro
BCCO Harghita	bcco@hr.politiaromana.ro
BCCO Hunedoara	bcco@hd.politiaromana.ro
BCCO Ialomița	bcco@il.politiaromana.ro
BCCO Iași	bcco@is.politiaromana.ro
BCCO Maramureș	bcco@mm.politiaromana.ro
BCCO Mehedinți	bcco@mh.politiaromana.ro
BCCO Mureș	bcco@ms.politiaromana.ro
BCCO Neamț	bcco@nt.politiaromana.ro
BCCO Olt	bcco@ot.politiaromana.ro
BCCO Prahova	bcco@ph.politiaromana.ro
BCCO Sălaj	bcco@sj.politiaromana.ro
BCCO Satu Mare	bcco@sm.politiaromana.ro
BCCO Sibiu	bcco@sb.politiaromana.ro
BCCO Suceava	bcco@sv.politiaromana.ro
BCCO Teleorman	bcco@tr.politiaromana.ro
BCCO Timiș	bcco@tm.politiaromana.ro
BCCO Tulcea	bcco@tl.politiaromana.ro
BCCO Vâlcea	bcco@vs.politiaromana.ro
BCCO Vaslui	bcco@vl.politiaromana.ro
BCCO Vrancea	bcco@vn.politiaromana.ro

PENTRU NOTIFICĂRI: → Listă contacte Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane

DENUMIRE	TELEFON	E-MAIL
Centrul Regional București	021-3118979	anitp.bucuresti@mai.gov.ro
Centrul Regional Alba-Iulia	0258-810677	anitp.albaiulia@mai.gov.ro
Centrul Regional Bacău	0234-550844	anitp.bacau@mai.gov.ro
Centrul Regional Brașov	0268-474734	anitp.brasov@mai.gov.ro
Centrul Regional Constanța	0241-611101	anitp.constanta@mai.gov.ro
Centrul Regional Craiova	0251-594033	anitp.craiova@mai.gov.ro
Centrul Regional Cluj-Napoca	0264-503372	anitp.clujnapoca@mai.gov.ro
Centrul Regional Galați	0236-410999	anitp.galati@mai.gov.ro
Centrul Regional Iași	0232-218822	anitp.iasi@mai.gov.ro
Centrul Regional Oradea	0259-411373	anitp.oradea@mai.gov.ro
Centrul Regional Pitești	0248-272720	anipt.pitesti@mai.gov.ro
Centrul Regional Ploiești	0244-514449	anitp.ploiesti@mai.gov.ro
Centrul Regional Suceava	0230-522424	anitp.suceava@mai.gov.ro
Centrul Regional Timișoara	0256-242090	anitp.timisoara@mai.gov.ro
Centrul Regional Târgu-Mureș	0265-265243	anitp.targumures@mai.gov.ro

ANEXA 1.

INDICATORI GENERALI AI TRAFICULUI DE MINORI

Tabelul 4 de mai jos reprezintă o listă simplificată a indicatorilor traficului de minori, menționați în MNIR⁵.

INDICATORI GENERALI AI TRAFICULUI ȘI VIOLENȚEI ASUPRA MINORILOR	
INDICATORI FIZICI	<ul style="list-style-type: none">• Semne specifice abuzului fizic (vânătași, cicatrici, leziuni, arsuri, hemoragii, fracturi, leziuni ale gurii și dinților, arsuri de țigară etc.).• Leziunile minorului sunt netratate.• Parametri fizici scăzuți (subdezvoltare fizică, insuficiență ponderală, malnutriție, carențe alimentare).• Boli somatice.• Minorul pare privat de necesitățile esențiale – hrană, apă, adăpost, somn. Minorul arată neîngrijit și epuizat.• Tulburări de alimentație (anorexie, bulimie).
INDICATORI COMPORTAMENTALI ȘI DE SĂNĂTATE MINTALĂ	<ul style="list-style-type: none">• Tulburări de comportament (apatie, iritabilitate, impulsivitate, agresivitate, minciună, fuga de acasă, vagabondajul, furtul, consumul de alcool, de droguri etc.).• Minorul prezintă semne de teamă sau anxietate (transpiră, tremură, are dificultăți de a răspunde la întrebări, evită contactul vizual din alte motive decât cele culturale).• Modificarea rapidă a dispoziției afective.• Tulburări de somn (insomnii, somnolență, somnambulism, somn agitat, coșmaruri etc.).• Expune siguranță de sine, maturitate și încrederea în sine neașteptate pentru un copil de o asemenea vârstă.• Imagine de sine redusă, stima de sine scăzută, comportament de autovătămare, inclusiv tăiere, supradozaj, tulburare de alimentație, promiscuitate.• Lipsa dezvoltării limbajului, abilităților specifice vârstei.• Prezintă simptome asociate cu sindromul tulburării de stres posttraumatic, anestezie emoțională, depresie, surmenaj psihic.

⁵ MNIR, Anexa 1; HG 49/2011, Capitolul 1, Tabel 1, <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/126231#A2>.

<p>INDICATORI COMPORTAMENTALI ȘI DE SĂNĂTATE MENTALĂ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Prezintă fobii și ticuri (clipit, rosul unghiilor etc.). • Enurezis, encoprezis. • Prezintă semnele unei tentative de suicid. • Autostigmatizare, autoculpabilizare. • Protejează persoana care a rănit-o sau minimizează abuzul. • Concentrare sau memorie slabă. • Neglijență în îndeplinirea sarcinilor și incapacitate de a respecta un program impus. • Dificultăți în relaționare și comunicare. • Scăderea randamentului școlar, absenteism și abandon școlar. • Persistența unor senzații olfactive sau cutanate obsedante. • Povestea minorului pare să fi fost învățată mecanic sau detaliile par contradictorii. • Frica de a rămâne cu persoane necunoscute. • Minorul dă semne de teamă față de bărbatul sau femeia care o însoțesc. • Minorul face afirmații incoerente sau prezintă semne de îndoctrinare.
<p>INDICATORI PRIVIND ABUZUL DE PUTERE ȘI ABUZUL DE VULNERABILITATE</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Minorul aparține unui grup care este discriminat sau nu are drepturi egale în societate (refugiat/gen/etnie/dizabilitate/orfan/apartenență la un grup religios ori cultural minoritar). • Situația familială a minorului e dificilă sau instabilă (abuzuri, dependențe, amenințări, unul sau ambii părinți lipsesc, părinții sunt plecați la muncă în străinătate). • Minorul e sărac și toată familia depinde integral de veniturile acestuia. • Minorul este social izolat – lipsa de relații pozitive, semnificative în viața copilului. • Minorul afișează semne de neglijare emoțională. • Minorul locuiește pe stradă. • Minorul provine din servicii rezidențiale. • Minorul are un grad scăzut de educație școlară sau are analfabetism. • Minorul are o dizabilitate fizică sau mentală sau are suferințe fizice. • Minorul este convins să consume și/sau are dependență de alcool, droguri. • Minorul se află într-o situație de dependență multiplă (față de angajator, inclusiv pentru cazare și masa, și față de recrutor). • Minorul este dependent emoțional și economic față de recrutor (relație de iubire sau rudenie). • Minorul se teme de excluderea sa din viața socială, culturală sau religioasă a comunității.

ANEXA 2.

INDICATORI SPECIFICI AI DIFERITELOR FORME DE TRAFIC DE MINORI

MNIR repartizează indicatorii de trafic conform principalelor forme de exploatare care au loc în cazul victimelor minore, și anume: exploatarea sexuală, prin muncă și prin constrângerea la comiterea de infracțiuni. *Tablelul 5* de mai jos conține o listă succintă de indicatori specifici pentru principalele forme de exploatare, preluați din MNIR și din HG 49/2011.

INDICATORI SPECIFICI AI TRAFICULUI DE MINORI	
EXPLOATAREA SEXUALĂ	<ul style="list-style-type: none">• Minorul are tatuaje care ar putea indica o relație de dependență față de un grup.• Minorul are bani, haine scumpe, telefoane mobile sau alte bunuri fără explicații plauzibile cu privire la proveniența acestora.• Activitate sexuală sub 16 ani.• Comportament sexual inadecvat vârstei etc.• Semne și simptome ale bolilor cu transmitere sexuală.• Prezența unei sarcini la o adolescentă (care nu declară tatăl).• Teama incontrolabilă de bărbați (în cazul fetelor).• Simptome nevrotice (imitarea actelor sexuale prin somn, sugerea degetelor etc.).• Sensibilitate sporită la atingeri și contacte fizice.• Comportament seducător și alte tulburări ale sexualității.• Atitudine negativă față de propria sexualitate.• Vocabular specific activității ilicite desfășurate.
EXPLOATAREA PRIN MUNCĂ (PENTRU MINORII PESTE 16 ANI)	<ul style="list-style-type: none">• Documentele de identitate sau alte efecte personale de valoare sunt păstrate de angajator sau un intermediar al acestuia.• Minorul este încuiat în incinta spațiului de muncă sau a spațiului de locuit.• Locul de muncă se află într-o zonă izolată (rurală/aflată la mare distanță de alte clădiri/comunități).• Minorul are acces limitat/nu are acces la mijloace de comunicare (telefon, internet) și mass-media (TV, radio etc.).• Minorul nu a știut unde merge să lucreze.

<p>EXPLOATAREA PRIN MUNCĂ (PENTRU MINORII PESTE 16 ANI)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Angajatorul nu poate pune la dispoziție contractele individuale de muncă, asigurările sau registrele de personal. • Minorul nu are contract de muncă sau termenii acestuia sunt vag definiți. • Minorul locuiește și doarme la locul de muncă. • Spațiile de dormit sunt supraaglomerate. • Condițiile sunt insalubre și nu există facilități igienico-sanitare elementare. • Lipsa de acces la hrană și apă. • Spațiul de locuit e necorespunzător pentru a fi locuit (subsol, depozit, cort). • Mediul de lucru e insalubru, are iluminare sau ventilație slabă, nu are încălzire sau acces la facilități sanitare. • Minorul are libertate limitată de mișcare în spațiul propriu de locuit. • Minorul simte teamă în prezența supervisorului sau a managerului. • Minorului i se impune să desfășoare activități periculoase, fără echipament de protecție adecvat. • Minorul nu are pregătirea și experiența necesare pentru a lucra în condiții de siguranță. • Minorul este plătit în acord (în funcție de rezultate) și trebuie să lucreze ore suplimentare pentru a câștiga salariul minim stabilit de lege. • Minorul lucrează în intervale orare nepotrivite. • Minorul lucrează și la reședința privată a angajatorului. • Minorului nu i se acordă pauze, zile libere, timp liber, concediu de odihnă, concediu medical. • Salariul se plătește sub forma de tichete, cupoane sau bilete la ordin. • O mare parte din salariul minorului este plătit în natură (prin furnizarea de bunuri sau servicii, masă, cazare). • Minorul trebuie să achite sume excesive pentru cazare, masă, instrumente de lucru sau echipament de protecție din salariu. • Minorul trebuie să muncească pentru a rambursa, de fapt, o datorie generală sau moștenită. • Părinții au primit o remunerație pentru a-i permite copilului să plece.
<p>EXPLOATAREA PRIN CONSTRÂNGERE LA COMITERE DE INFRAȚIUNI</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Minorul cerșește întreaga zi. • Minorul e mutat dintr-un loc în altul pentru a cerși. • Minorul pare să aibă o dizabilitate sau are răni/cicatrici vechi netratate. • Minorul pare speriat. • Minorul nu deține bani numerar asupra lui.

ANEXA 3.

F1. FORMULAR DE NOTIFICARE PRIVIND VICTIMA POTENȚIALĂ A TRAFICULUI DE PERSOANE/MINORI⁶

Date personale ale victimei potențiale a traficului de persoane

Nume:

Sex:

Prenume:

Naționalitatea:

De asemenea cunoscut și ca:

Statutul de imigrare
(dacă este cunoscut):

Data nașterii:

/ /

Vârsta declarată:

Pentru cetățeni străini

Alte mijloace de comunicare necesare (de exemplu, limbajul semnelor):

⁶ Sursă: MNIR, Anexa 1, Formular F1, pp. 34-35, anitp.mai.gov.ro.

Datele de contact ale persoanei care face notificarea

Nume și prenume:	Telefon:
Denumirea funcției:	Mobil:
Organizație/Instituție:	E-mail:
Unitate sau zonă:	
Semnătura:	Data: / /

Consimțământul victimei potențiale

(Victima potențială/părinte/reprezentant legal victimă potențială [în cazul minorilor] trebuie să înțeleagă rolul MNIR prin explicarea clară a acestuia și trebuie să semneze formularul pentru a-și da consimțământul în vederea implementării măsurilor specifice. Trebuie să se sublinieze, de asemenea, că, deoarece sunt victime ale infracțiunii, instituția/organizația la care va fi transmisă notificarea va transmite formularul poliției. Acest fapt nu înseamnă că persoana este obligată să participe în procesul penal.)

Sunt de acord ca formularul de notificare, inclusiv numele și data nașterii, să fie transmise la _____ pentru a ajuta la identificarea mea și în procesul de luare a deciziilor.

Semnătura:	Data: / /
------------	-----------

Detalii generale ale întâlnirii, ale primului contact cu victima potențială a traficului de persoane

Data primului contact:

/ /

Locația primului contact:

Ați raportat cazul poliției?

Da

Nu

Primul contact a fost realizat prin intermediul poliției

Localitatea și județul în care credeți că a avut loc traficul de persoane:

Forma de exploatare suspectată:

- furnizarea de servicii sexuale
- servitute domestică
- muncă forțată sau obligatorie
- comiterea de infracțiuni de către victimă
- cerșetorie
- necunoscut

Altele (Vă rugăm, precizați):

Indicii generale de trafic de persoane:

(Marcați tot ce se aplică și adăugați oricare dintre cele enumerate sub „altele” – aceasta nu este o listă exhaustivă.)

Bifați toate casetele relevante:

- Lipsa încrederii în autorități;
- Exprimarea fricii sau anxietății;
- Semne ale traumei psihologice (inclusiv tulburări de stres post-traumatic);
- Persoana acționează ca și cum ar fi instruită de o altă persoană;
- Semne ale unui abuz fizic ca urmare a exercitării unor măsuri de control;
- Dovada controlului asupra mișcării, fie ca persoană, fie ca grup;
- Găsită sau conectată la un tip de locație care ar putea fi utilizată pentru exploatare;
- Limitarea sau restricționarea libertății de mișcare la locul de muncă sau într-o anumită zonă;
- Pașaportul sau documentele de identitate deținute de altcineva;
- Privarea accesului la asistență medicală;
- Contact social limitat/izolare;
- Contact limitat cu familia;
- Semne de abuz de vulnerabilitate;
- Utilizarea abuzivă a substanțelor psihotrope;
- Persoană intimidată sau forțată să presteze servicii;
- Nu cunoaște adresa de domiciliu sau a locului de muncă;

Percepție eronată privind îndatorarea/datorii fictive;

Banii deduși din salariu pentru alimente sau cazare;

Amenințarea de a fi predată autorităților;

Amenințări la adresa persoanei sau a membrilor familiei acesteia;

Acces limitat la facilități de baie sau igienă;

Se autoidentifică ca victimă;

Oricare alt indicator (Vă rugăm, precizați):

Pentru victimele minore, se va ține cont și de alte posibile indicii:

Afișează semne de neglijare fizică – îngrijire de bază, malnutriție, lipsă de atenție la nevoile de sănătate;

Afișează semne de neglijare emoțională;

Social izolat – lipsa de relații pozitive, semnificative în viața copilului;

Concentrare sau memorie slabă; comportament irascibil/nesociabil/agresiv;

Psihologice – indicii de traume sau anestezie emoțională;

Expune siguranță de sine, maturitate și încredere în sine neașteptate pentru un copil de o asemenea vârstă;

Imagine de sine redusă, stimă de sine scăzută;

Comportament de autovătămare, inclusiv tăiere;

Supradozaj;

Tulburare de alimentație;

Promiscuitate;

Activitate sexuală sub 16 ani;

Nu este înregistrat la un medic de familie sau nu a beneficiat de îngrijire medicală;

Nu este înscris la o instituție de învățământ sau absentează nejustificat;

Are bani, haine scumpe, telefoane mobile sau alte bunuri fără explicații plauzibile cu privire la proveniența acestora;

NOTE

A series of 25 horizontal dotted lines for writing notes.

NOTE

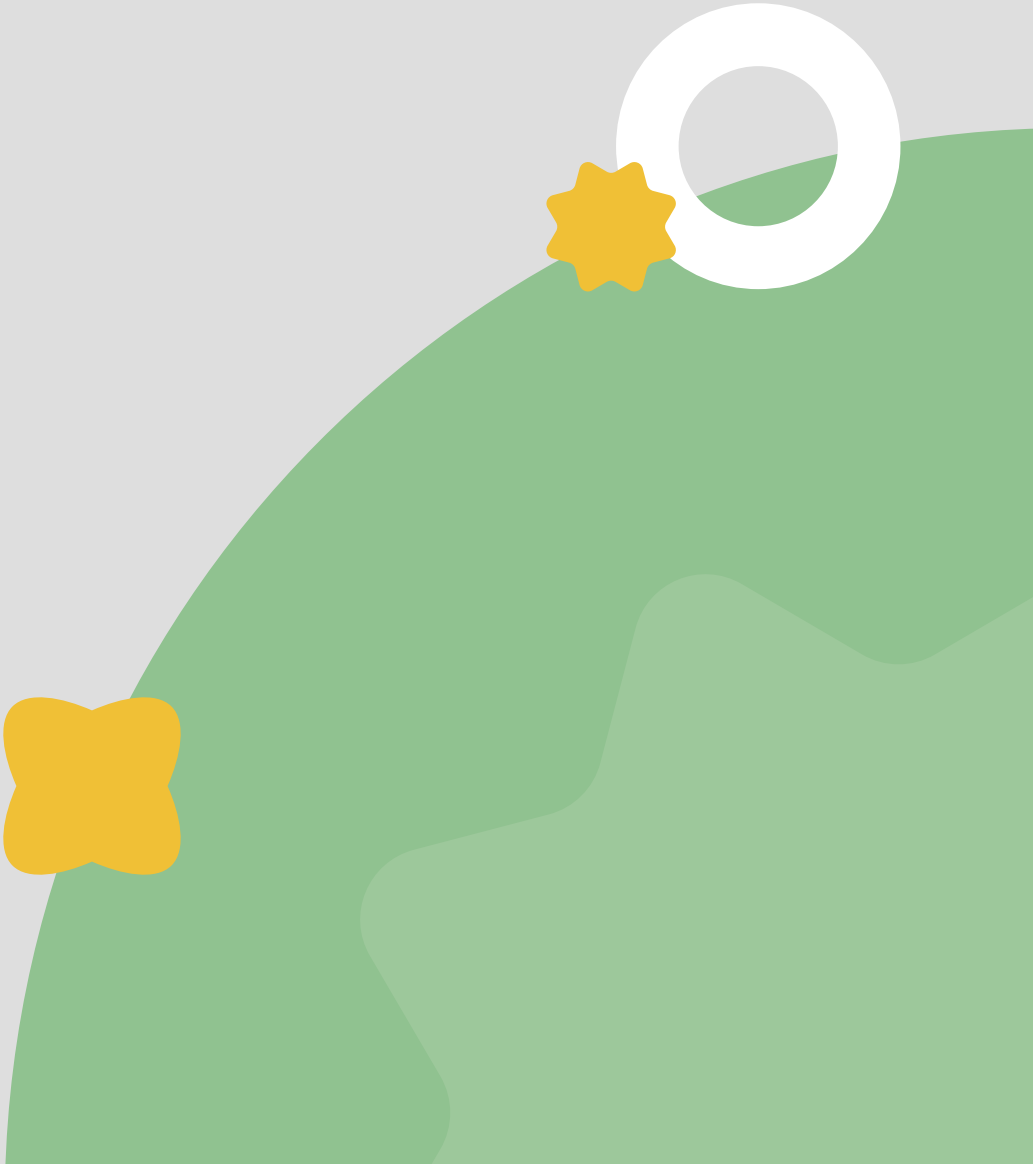
A series of horizontal dotted lines for writing notes, spanning the width of the page.

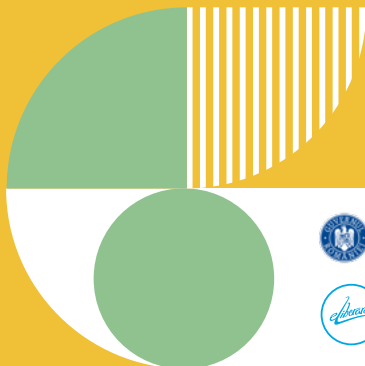
NOTE

A series of 25 horizontal dotted lines for writing notes.

NOTE

A series of horizontal dotted lines for writing notes.

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Autoritatea Națională pentru Protecția
Drepturilor Copilului și Adopție

